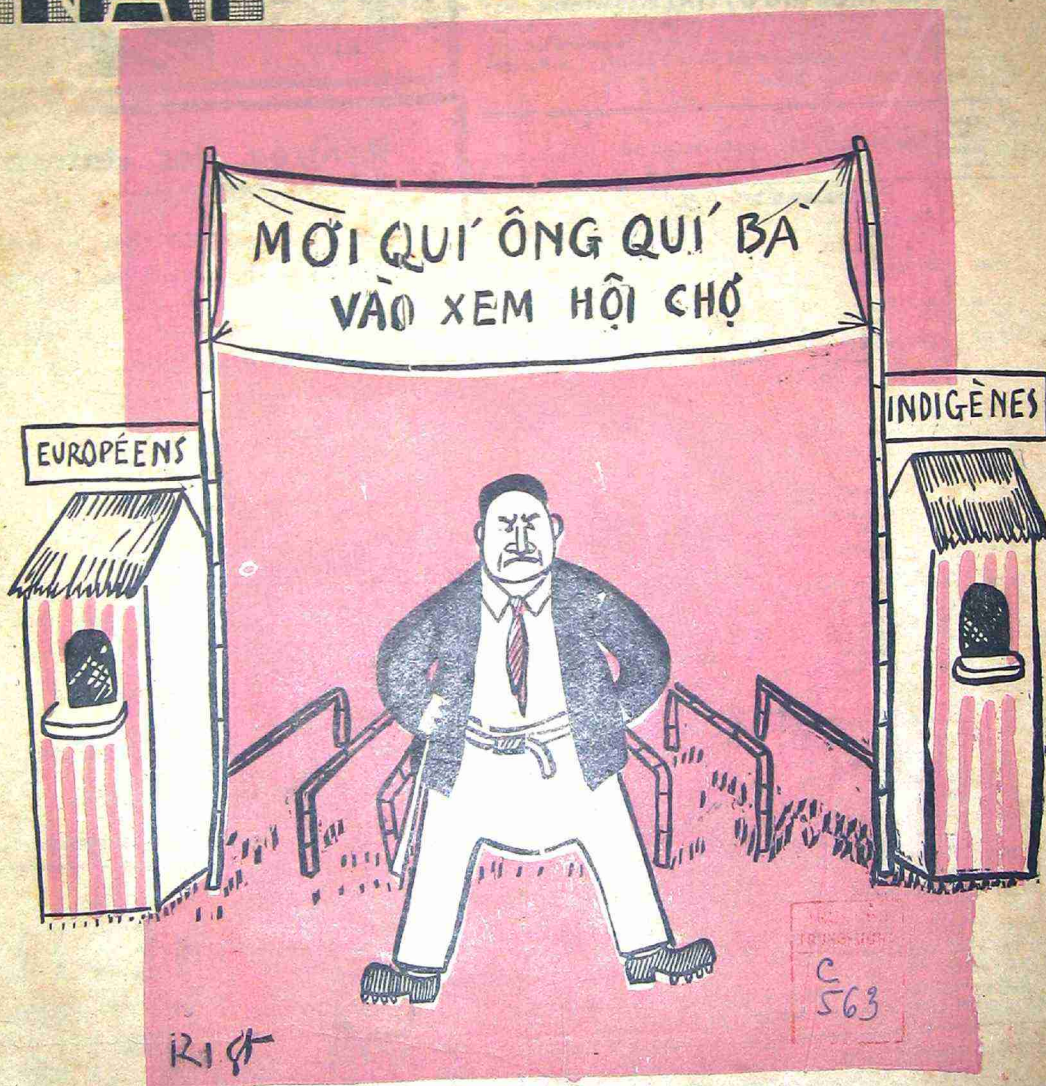

HỘI CHỢ CHIÊU KHÁCH

KỶ NÀY DẶNG: Kết quả cuộc thi
TRUYỆN BỐN NGƯỜI

VIÊN-ĐÔNG LẬP BỒN

Hội Đông-Pháp và danh hùng vốn 4.000.000 phất lạng, một phần tư đã góp rồi.
Công ty hành động theo chỉ dụ ngày 12 tháng tư năm 1916. Đăng bạ Hanoi số 419

Món tiền lưu trữ: 858 550p71

Tính đến ngày 31 Décembre 1936 để hoàn vốn lại cho người đã góp

**HỘI ĐÔNG-PHÁP SÁNG LẬP NỀN HỘI LẬP BỒN
TO NHẤT HOÀN CẦU: HỘI SÉQUANAISE LẬP BỒN
GIÚP NHỮNG NGƯỜI ĐÈ DÀNH TIỀN**

TỔNG CUỘC ở HANOI

2 Phố Paul-Bert - Giếng nước số 872

QUẢN LÝ ở SAIGON
68, đường Kinh-Lập - Giếng nước số 21.835

Số tiền mà bạn hỏi trả cho những người trúng số hay
bản lại phiếu (tính đến cuối tháng Octobre 1937): **730.505\$60**

KỶ SỔ SỐ THỨ NĂM MƯƠI HAI 27 NOVEMBRE 1937
Số hỏi chín giờ tại số Quản lý ở số 68 đường Kinh-Lập (Bà Charner), Saigon.

Do ông Huỳnh-vân-Môi, cựu Đốc học và Tri-phủ ở Saigon chủ tọa.
Thị chứng ông Nguyễn-hoàng-Hoành, chủ nhà thuốc Ông-Tiền và ông Nguyễn-hoa-Ca Kỹ-sư sở Canh-Nông ở Saigon.

Bảng phiếu
trung số bán
theo số đã quay
ở bảng xe ra

DANH-SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ SỐ TIỀN HOÀN LẠI

TARIF "A"

19.855	Những số đã quay ở bảng xe ra: 1537-1150-076-1835-1141-1985-1925-2040-857-1821-276-2446 8145. M. Nguyễn văn Tin, cựu Chánh-bồi ở Hàng Hòa Mục (Bac-Giang) (phiếu 400p)	400\$
23.946	Mme Nguyễn thị Thù, buôn bán ở Khuê-Đô Thị-Đinh (phiếu 400p)	400.
24.857	Mme Nguyễn thị Hồng, buôn bán ở phố Niềm Thang (Bac-Ninh) (phiếu 400p)	400.
28.821	M. Phạm bá Nam, Phu Lạc Đông, Vinh-Lông (phiếu 400p)	400. 1.000.
31.276	M. Duong A Sang, buôn bán Nhatrang (phiếu 1000p)	400.
35.246	M. Khanh song Yung, buôn bán Thakhek (phiếu 400p)	400.
37.445	Mme Nguyễn thị Thọ, My thọ, Phu Nhuận, Bình Định (phiếu 400p)	400.

ANCIEN TARIF

Lần mở thứ nhất: Hoàn vốn bội phần
Những số đã quay ở bảng xe ra: 10775-28241
M. Tao đình Quang, buôn bán ở phố Dương Xê, Hongay (phiếu 200p)

Phiếu này chưa phát hành.
Lần mở thứ hai: Hoàn nguyên vốn
Những số quay ở bảng xe ra: 1830-2000-184-2740-1676-1453-1142-2952-1948-2535-1702-2466-134-1174-1740-426-235-2954-674

M. Duong van Viet, 39 rue Hoa-My Sontay (phiếu 200p)
M. Trinh van Ngoc, con ông Huế, nghiệp chủ ở Táp-son, Traviñh (phiếu 200p)

Lần mở thứ ba: Không phải đóng tiền tháng
Những người có tên sau này được lĩnh phiếu miễn trừ trị giá kê ở cột thứ nhất, có thể bán lại theo giá tiền kê ở cột thứ hai.

Những con số quay ở bảng xe ra: 860-1927-2172-566-1141-1381-740-2028-344-2647-264-2956-651-2151-1948-1455-2806-397-801

M. Huynh ngọc Thành, Thư ký số Thương chính ở Tourane (phiếu 500p)
M. Thai van Tuc, fils M. Tiêt số Thương-Chính ở Tourane (phiếu 200p)

Phiếu này chưa phát hành.
Khi trúng số thì chủ về cử việc giao lại cái vé tiết kiệm và lãnh tiền ngay đủ số học nguyên hiện.

Kỳ số số sau định vào ngày 28 Décembre 1937, hồi 9 giờ sáng tại số Tổng cục ở số 32 phố Tràng Tiền (Paul Bert.) HANOI

CÁC NGÀI CÓ MUỐN một số vốn lớn mà mỗi tháng chỉ phải để dành một số tiền nhỏ?
Ngài cũng mong được dịp may trúng số và lãnh ngay một số tiền to tại?
CÁC NGÀI NÊN MUA ngay thứ **"TITRE A"** của hội từ lúc mới mua về và **VE TIẾT-KIỆM MỚI** được lãnh 50% về tiền lời.
Người chủ sẽ gây vốn bằng cách góp tiền từng kỳ trong một thời hạn có thể kéo dài đến 25 năm tùy theo ý muốn mà có thể lãnh ngay số vốn ra, nếu về mình trúng ở trong các kỳ số hàng tháng, hay cũng làm đến hết hạn về.

Ngoài số tiền vốn đã cam đoan chủ về còn được hưởng thêm tiền lợi công ngày càng tăng lên	Vấn: góp mỗi (một số vốn có bảo đảm) tháng 30\$ để gây (ít nhất là)	12.000\$ 3.000\$ 4.000p 2.000p 1.000p 400p
Hơn 45 TRIỆU đồng bạc.	20. 10. 5. 2.50 1.	
số tiền vốn của các người vào hội ở xã Đông-Dương		

Hội cần dùng nhiều đại lý có đủ tư cách

Nhiều Hàng mùa thu
và mùa đông mới sang
Đủ mặt hàng tơ, lụa, len dạ,
áo và manteaux đủ các kiểu,
các mẫu rất nhã và hợp-thời
Nhưng toàn tơ tuyệt đẹp
Hàng lấy hàng ta và hàng
nội hóa
CÓ BÁN ĐỦ LEN, GIÀ,
ĐÈ MAY QUẦN ÁO TÂY
Xin mời đến xem mẫu hàng.
Viết thư thương lượng cho

MAI-ĐỀ
26, Phố hàng Đường
HANOI

Rentrée des classes

Vous trouvez à l'IDEO tous les articles
scolaires nécessaires à vos enfants

- Articles de bonne qualité leur donnant le goût au travail.
- Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :
- Cahier de brouillon « RÉCLAME » 100 pages . . . 0p68
- Boîte de 100 copies doubles, beau papier . . . 1.09
- Ramotte de 100 — quadrillé multiple . . . 0.70
- Plumier laqué, couvercle chromes . . . 0.90
- Compas s/panoplies : 15 et 4 pièces . . . 0.65 à 0.35
- plats nickelé réversible double usage . . . 1.00
- plats nickelé en pochette : . . . 3.10 - 1.63 à 0.98
- Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir . . . 0.40

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'I.D.E.O. PAPETERIE - LIBRAIRIE
HANOI - HAIPHONG

Sữa **NESTLÉ**
Hiệu con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

ĐỌC QUYỀN BÀN: cho các nhà
thương, các nhà hộ-sinh và
các nhà thương binh, v. v.
ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-Mên

TIN SAU CÙNG (hội chợ đã bỏ cái biển «Européens» mà treo cái biển «Indigènes» thay vào) — Àoh! Người Mỹ lấy vé ở đâu?

THUỘC ĐỊA PHÁP

Đ khai thác thuộc địa, có hai điều cần thiết: một là có nhân công, hai là có vốn. Vốn càng trường bao nhiêu càng hay bấy nhiêu, vì nhân công đã rẻ, nguyên liệu lại nhiều, bỏ tiền ra chừng nào là lãi chừng nấy. Nhưng cũng vì thế, mà những người đi khai thác lúc nào cũng hăm hở muốn mở mang công cuộc của mình một cách quá háng hái, quá cả tài lực của mình. Lúc đó, là lúc họ cần đến đi vay, cần đến các nhà ngân hàng.

Các nhà ngân hàng, cứ đem công việc của họ mà xét, chung qui chỉ là một bọn lái buôn, lái buôn bạc. Các nhà buôn cần phải mua một giá rẻ nhất các vật liệu hàng hóa rồi đem bán theo một giá đắt nhất. Nhà ngân hàng điều cốt yếu là vay tiền lãi nhẹ nhất — hay là không có lãi — để đem cho mượn lãi rất nhiều. Nhưng tiền bạc vốn là một thứ hàng quan trọng nhất ở thời buổi này, nên nhiệm vụ của các nhà ngân hàng rất quan trọng trong xã hội. Bọn lái buôn bạc làm chủ các nhà ngân hàng ấy, quyền hành thực ra rất to lớn. Họ chỉ một cái gạt đầu, một cái xua tay cũng có thể khiến nhà kỹ nghệ này trở nên giàu có, bất nhà thương mại kia hóa ra sa sút, nghèo nàn. Không có gì khác, chỉ vì họ có tiền cho vay. Họ không cho vay nữa, và cố dúi cho được số tiền chưa trả, tức là đưa người đến cuộc vỡ nợ; trái lại, họ bỏ tiền ra để mình làm việc, thì việc gì cũng trở nên phát đạt cả. Người ta thường than «thời buổi Kim-tiền» mà

CÁC NHÀ NGÂN HÀNG

không biết rằng đã thốt ra một câu có ý nghĩa sâu xa về phương diện kinh tế.

Tiền cho vay ấy, họ lấy ở đâu ra cho được rẻ. Thần tinh nhất là họ lấy trong túi người khác. Có tiền, muốn giữ cho được chắc chắn và lấy ra một cách dễ dàng, còn gì hơn là gửi nhà băng: chính tiền ấy, tiền của hàng ngàn, hàng vạn người có tiền tích, nhà băng đem cho mượn lấy lãi chơi. Một cách khác để dùng tiền của người, là phát hành giấy bạc: cách này tiện hơn nhiều và có ảnh hưởng lớn đến xã hội nên thường thường là độc quyền của một nhà ngân hàng đặt dưới quyền chính phủ.

Ở thuộc địa Pháp độc quyền ấy ở trong tay sáu nhà ngân hàng, có thể chia ra làm hai hạng.

Các thuộc địa cũ có bốn nhà ngân hàng liệt vào cùng một hạng, vì đều ở dưới một chế độ chung. Mỗi nhà có quyền phát hành giấy bạc trong địa hạt mỗi xứ Martinique, Guadeloupe, Réunion và Guyane, và công việc hàng ngày là cho nhà nông vay tiền trong khi đợi ngày mùa. Những nhà ngân hàng này đều đặt dưới quyền giám sát của chính phủ. Ông chủ ngân hàng là một nhân viên do ông thống lĩnh Pháp cử ra; một trong hai viên giám sát thì do ông tổng trưởng bộ thuộc địa cử. Cứ hai năm ít ra một lần, sổ sách của ngân hàng sẽ đem trình một viên

thanh tra thuộc địa khám xét. Đặt dưới quyền kiểm soát của chính phủ như vậy là vì những nhà ngân hàng ấy, cũng như nhà ngân hàng nước Pháp, có độc quyền phát hành giấy bạc và có can hệ mật thiết đến tương lai của cả thuộc địa. Cũng vì lẽ ấy mà bốn nhà ngân hàng ấy phải chịu nhiều khoản khác có lợi cho nhà nước: thí dụ mỗi năm bốn nhà phải nộp chính phủ một món tiền là 650 ngàn quan.

Hai thuộc địa khác cũng có ngân hàng là Đông Dương và Tây Phi châu.

Nhà ngân hàng Đông Dương sinh ra năm 1875. Bắt đầu là ở Nam-kỳ và ở Ấn-độ Pháp, nhưng rồi lan ra Trung, Bắc-kỳ, Cao-mên và Tân-thế-giới nữa. Rồi sau, nhà ngân hàng ấy mở thêm cơ sở ở cả Xiêm, Thượng Hải, Hồng Kông, Bắc Bình và nhiều nơi khác, và nay đã nghiêm nhiên trở nên một nhà băng tiền thu xuất như thác chảy. Nhà ngân hàng Đông Dương cũng như mấy nhà ngân hàng ở thuộc địa cũ, phải chịu một vài điều lợi cho nước Pháp — thí dụ như chính phủ Pháp được dự vào việc chia lãi. Nhưng sự kiểm kê của chính phủ không cần kế bằng: ông chủ tịch ban hội đồng trị sự của nhà ngân hàng Đông Pháp không phải là của nhà nước cử ra, mà là của các hội viên bầu lên.

Nhà ngân hàng Tây Phi châu chỉ là cái bóng của nhà ngân

hàng Đông Dương; và cùng chịu một chế độ tương tự, như chế độ ta vừa xem qua.

Nhưng xét hình thức của sáu nhà ngân hàng thuộc địa, ta thấy chúng có một đặc điểm giống nhau: là những nhà ấy không phải chỉ riêng dùng về việc phát hành giấy bạc — độc quyền của chúng, — mà lại còn là những nhà ngân hàng cai quản nhiều việc thuộc thương khác nữa. Vì lẽ ấy, họ ở chỗ nào là làm chủ tề ở chỗ ấy. Họ trở nên một sức mạnh ghê gớm, một thứ khí giới làm lợi riêng cho một đám đại tư bản. Ai cứ dẫu trước họ thì sống, cưỡng với họ thì chết. Vì vậy, bao nhiêu công cuộc khai thác có lợi nhiều là vào trong tay họ cả, họ đem dùng cái độc quyền của họ để làm lợi riêng cho đám đại tư bản kia. Cái độc quyền mà đáng lẽ cần phải dùng để làm lợi chung — lợi chung cho nhân dân của thuộc địa.

Quan sát riêng tình hình nhà ngân hàng Đông Dương chẳng hạn, ai cũng nhận thấy một cách rõ ràng những mối lợi không lẽ bằng năm của mấy nhà lái tài khéo xoay sở. Còn lợi chung của Đông Dương, lẽ tự nhiên là một việc nhà ngân hàng không dễ ý tới. Đó là trường tình của những nhà ngân hàng chỉ chú ý đến việc buôn bán, đến việc kiếm lợi nhất thời. Ta không thể lấy thế mà trách nhà ngân hàng Đông Dương được; có trách, ta chỉ nên trách cái chế độ hiện hành không dung nhà ngân hàng ấy quên mất lợi chung mà thôi.

Và muốn thay đổi tình thế ngao ngán ấy, cần phải thay đổi

caỉ chế độ đáng trách kia. Chúng tôi mong một ngày kia — tuy ngày ấy hãy còn xa — chin h phủ bên mầu quốc lưu tâm đến vấn đề này, lấy sự ích lợi cho Đông Dương làm chuẩn đích, trước hồ độc quyền phát hành giấy bạc của nhà ngân hàng Đông Pháp đi, lập nên một nhà ngân hàng riêng cho Đông Dương, riêng lợi cho cả xứ Đông Dương.

Hoàng Đạo

PHÒNG TÌM VIỆC LÀM

O Hà-nội và một vài thành phố lớn khác, ta đã thấy lúc đặc mở ra những phòng tìm việc làm cho người làm ở các nhà tư và cho một số ít dân lao động.

Ý kiến ấy, đã được ông Toàn quyền lưu tâm tới. Theo ý kiến của ông, phủ Thống sứ đã gửi một tờ thông tư cho các ông Đốc lý và Công sứ để mời họ nghiên cứu ngay về việc đặt những phòng tìm việc làm ở các thành phố, ở các tỉnh lỵ, rồi trình ngài biết rõ ý kiến về cách thức thi hành điều dự định ấy.

Bắt đầu, những phòng tìm việc này có thể hãy chú ý đến các nhân công tư gia đã, rồi sẽ đề ý đến các hạng lao động của người tài sản, thợ kỹ các hãng buôn... cho đến bao giờ giúp ích được cho hết thảy nhân công trong xứ mới thôi.

Các viên cầm cảnh xử sẽ được quân đốc những phòng tìm việc và sẽ dùng đến cách yết thị và đăng báo để cho công chúng biết mà tìm đến. Lễ tự nhiên là các ông Công sứ và Đốc lý phải giám sát hành động của những phòng ấy.

Điều dự định kia, ta rất mong sẽ chóng thực hành, vì nó sẽ giúp đỡ cho nhiều người được chống ra khỏi cái nạn thất nghiệp. Ta lại nên mong rằng các ông chủ lĩnh đề ý đến một cách đặc biệt công việc của phòng tìm việc, nhất là việc tiếp đãi có lễ độ đối với những người thất nghiệp đến tìm chỗ làm. Có như vậy, ý kiến tốt đẹp kia mới có kết quả mỹ mãn được.

Hoàng-Đạo

Mỹ-thuật Việt-nam tại kinh thành Pháp

Của Trần Văn Dương
(Tin gửi máy bay về)

TRONG khi ở Hanoi, phòng triển lãm 1937 là nơi hẹn hò của những người yêu tác phẩm của các nghệ sĩ thì ở Paris, mấy bạn Lê Phổ, Mai trang Thứ, Vũ Cao Đàm, muốn quảng cáo cho nền mỹ thuật Việt-nam, cũng tổ chức một cuộc trưng bày trên đường Breteuil, do ông thầy trưởng Marius Montet đỡ đầu.

Ngày khánh thành, 10 Décembre vừa rồi, có đủ quan khách chính quốc đến dự, trong đó ta thấy bà Công tước de Chambrun, bà Perreux chủ bút báo Paris Soir, là những người không bỏ qua những cuộc trưng bày lớn của nghệ sĩ ngoài quốc bao giờ. Ông thầy trưởng Montet nói lời khen ngợi những bức tranh họa của

ĐÃ CÓ BẢN :

GIÓ ĐÀU MÙA

Tập truyện ngắn
của THẠCH LAM

Giá 0\$35

Xin nhớ kỹ từ bây giờ :

Thứ bảy 8 Janvier 1938, ngày bán hàng ở G.M.R.
(Gô-Đa) giúp quỹ lập thôn Ánh Sáng đầu tiên.

TUẦN LỄ MỘT

Lê Phổ và Mai trang Thứ và tin ở một tương lai vững vàng, rực rỡ của nền mỹ thuật Việt-nam.

Bà de Chambrun và bà Perreux cũng đồng ý kiến với ông Montet và khuyến khích những ngon bài tài tình của các họa sĩ Việt-nam.

Cách bài trí do kiến trúc sư Nguyễn Cao Luyên trông nom đã làm tăng giá trị gian phòng triển lãm. Một thủ ảnh sang ấm áp, dịu dàng chiếu lên những tác phẩm làm linh động thêm những màu huyền diệu mà các họa sĩ đã dùng để tả những cảnh đẹp mơ màng của thần kinh hay những đật núi hùng vĩ của miền Thương-du Bắc-kỳ.

Nhà điêu khắc Vũ Cao Đàm có trưng bày mấy bức tượng bán thân. Nét tay linh hoạt, khiến cho khán giả ai cũng phải khen ngợi những bức tượng của ông Cựu Toàn-quyển Sarraut và nhà sáng lập ra trường mỹ thuật Victor Tardieu.

Ra về, tôi cảm thấy một thứ cảm giác nhẹ nhàng.

Mấy bạn Lê Phổ, Mai trang Thứ, Vũ Cao Đàm, Nguyễn Cao Luyên đã không bỏ với hai chữ « sứ mệnh » nền mỹ thuật Việt-nam tại Paris.

Và bức tượng ông Victor Tardieu đang đứng sừng sững trong phòng triển lãm đường Breteuil như còn phảng phất ảnh linh của một người đã lặn tuя địa đất anh em nghệ sĩ trẻ tuổi nước nhà trên một con đường đầy ánh sáng.

Họa-sĩ Lê-văn-Đệ diễn thuyết ở Paris về nền Mỹ - Thuật Việt - Nam

Hôm 5 Décembre vừa rồi, nhà họa sĩ Lê Văn Đệ mà chúng ta ai nấy đều biết tiếng, đã diễn thuyết tại hội quán Thanh Niên Công Giáo ở Paris về nền Mỹ Thuật Việt Nam. Thính giả tới nghe rất đông trong đó có Thủ sự Đô đốc Lacaze, đức Giám mục Chappollet, ông Toàn quyền Charles và phu nhân, ông Jean Tardieu và một viên chức đại diện cho

quốc nên liên lạc với anh em nghệ sĩ Việt nam để cùng bênh vực cho nền Mỹ thuật Đông dương được một ngày một thêm rực rỡ và làm cho hương hồn ông Victor Tardieu được thanh thoi sau khi ông đã hi sinh đến phút cuối cùng cho trường Mỹ thuật Đông dương.

Paris 15 Décembre 1937

Trần Văn Dương

ÔNG THANH CẢNH

Ong Thanh Cảnh đã trả lời : Ông bảo Ngày Nay làm theo lối vận động âm mưu nên buông lời công kích ông một cách quá đáng. Thực ra thì ông vẫn « muốn xin nói rộng quyền hạn của viên dân biểu ».

Không những ông chỉ « muốn xin » nói rộng mà ông lại xin rồi, mới chết chứ ! Ông đã đăng lên Hoàng-Đế một bức thư của ông và của hai ông Phạm Văn Quảng và Nguyễn Quốc Tuy, trong đó ông xin Hoàng-Đế mở rộng quyền hạn cho viên dân biểu theo lời hiệu dụ ngày 8 Novembre trưng bày 12 năm để thỏa lòng mong ước của quốc dân. Và, theo lời ông nói, ông đã được cái vinh dự Hoàng-Đế ban vào yết kiến ngài.

Cái vinh dự ấy, ông được hưởng riêng phần ông. Nhưng sao thế nhỉ, yêu cầu mở rộng quyền hạn của viên dân biểu là một điều quan trọng có can hệ đến cả toàn viên, sao ông lại xin riêng với hai ông bạn, rồi đến khi ông Hà Bằng lấy danh là thay mặt cả viên xin Chính phủ nói rộng quyền hạn viên dân, thì ông lại nhờ ông ấy mà công kích ?

Những điều trái ngược ấy khiến chúng tôi nghĩ ngợi và mạn phép ông nghĩ ngợi một chút. Song ông đã nhất quyết bảo ông lúc nào cũng mong quyền hạn viên dân được nói rộng, thì chúng tôi cũng thế lòng ông mà tuyên bố rằng : « Ông Lê thanh Cảnh bảo rằng ông ấy không muốn sống ở chế độ hiện hành như cá sống dưới nước, lươn sống trong bùn đất ».

Ư-UY

SỎ VÀNG :

Chúng tôi vừa nhận được cái ngân phiếu số 148 (80p.19) của anh em ở Luang-prabang do ông Đào Sĩ Kế gửi về nhờ chuyển giao cho bạn Cửu-Đê mua gạo và quần áo phát cho anh em bị lụt ở Bắc-Ninh và Bắc-giang.

N.V.

LANGSON Y - VIEN...

Có danh xử người thổ trông coi

Lưu năng 5p, nhẹ 3p không ngay, đàn bà khi hư, tế thấp, đau tức Thước trước khi gửi đi có tờ phụ thân chủ. Gửi thước trước lấy tiền sau.

Thư từ và mandat xin đề :

M. NGÔ-VI-THUYẾT propriétaire du
LANGSON Y - VIEN 14, Hàng Cá — HANOI

Cần nhiều đại lý các nơi viết thư hỏi

NGƯỜI VÀ VIỆC

MÓN TIỀN PHỤ CẤP

ONG PHÚ ĐỒ THẬN được viên dân biểu cử đem ra đi dự Đại hội nghị Kinh tế và Lý tài.

Có người không hiểu tại sao người ta lại cử ông đi. Ông đến đây để làm gì? Ông thì kinh gì, tế gì, lý gì, tài gì? Ông chỉ có thể vén râu cho hội nghị biết là ông có cái hàm một ông phủ mà thôi.

Có người cho là ông muốn trở lại hùng biện lúc nào bàn đến vấn đề y tế, đề lều mà che trở cho lui vì trùng hay lên quất ở nơi ông ở.

Nhưng mà không phải! Đến nay mới biết ông vừa giả lại vừa bóm.

Ông biết rằng năm nay Đại hội nghị họp ở Hanoi thì hội viên nào ở tỉnh khác về họp sẽ được lĩnh tiền phụ cấp mỗi ngày hai chục bạc. Ông bèn lập đại doanh ở Khám-thiên, đi xe điện vào Hà-dông xin tòa 'sứ' tờ giấy thông hành để tố ra rằng ông không ở Hanoi. Thế rồi, từ hôm mùng 1 đến 25 tháng chạp tây, mỗi ngày hai buổi ông vác râu đến trường Cao đẳng là nơi Đại hội nghị họp, rồi ông vác râu về; người ta bàn việc ích nước lợi dân, thì ông cũng ngồi ngẩn mặt ra nghĩ đến việc ích dân lợi nước. Lúc đó, ông ung dung lắm, chẳng nói chẳng rằng, thỉnh thoảng ông cao hứng ông cười tùm, ông rung đùi, rồi ông gãi... Công việc thật là nhẹ nhàng, nên sau 25 hôm, ông lĩnh 500 bạc tiền phụ cấp, ngang với tiền lương một năm của một cậu tú mới đi làm.

Tính ra đi Đại hội nghị chuyên này, ông chỉ mất có hai xuất xe điện vào Hà-dông vừa đi vừa về. Bơm trừ với số tiền phụ cấp thì ông còn lãi: 500p.00-0p.12=499\$38.

Buôn bán nào hăng, dù buôn son phấn cũng vậy.

Có người lo rằng: nói động đến món phụ cấp kếch sù của ông, ông sẽ tức khí, theo gương ông Ballons chủ tịch Đại hội nghị năm nay, quảng ngay 500p. cho dân bị lụt cho mà biết tay, cho mà hiểu rằng ông không thêm thường gì cái môn tiền an không ấy.

Ông nghị Khám Thiên của tôi có cái khí phách... đại đức như thế không?

Trọng Báo

LAO ĐỘNG

ONG Phan Thanh, đại biểu của viên dân biểu Trung kỳ ở Đại hội nghị đã tố cáo trước Đại hội nghị sự bất tuân luật pháp của nhiều ông chủ.

Các ông này đã cố ý thì hành sai hay không thì hành những luật lao động đã ban bố. Ông lại công kích cái lối nghĩ một ngày trong tuần lễ, cho thể chỉ là một sự bắt buộc định công trong hôm ấy. Còn quyền sở hữu, ông e rằng người chủ bất bình với thợ, nên ghi vào đó nhiều điều sai sự thực, do sự hiềm khích mà ra. Ông cũng thanh tra lao động, đại diện chính phủ, cũng nhân như thế nên vừa rồi có một đạo nghị định cấm chủ không được thêm thất điều gì vào quyền sở hữu thợ thời việc.

Còn về việc lập nghiệp đoàn, ông Thanh có hỏi, thì ông Bary trả lời rằng những nghiệp đoàn được lập ở đây cũng gần giống như nghiệp đoàn bên Pháp, chỉ khác là phải xin phép chính phủ trước và người trong đoàn phải cho lãnh nghệ.

Trong khi, hai ông bàn cãi về vấn

đề lao động khó khăn và quan trọng kia, thì các ông đại biểu Pháp quay ra ngồi nhìn trần hay nói chuyện riêng với nhau cả: số phận của đám đông thợ thuyền kể cũng khó lòng mà khiêu các ông ấy rơi lụy được... nhất là chính trong bọn các ông, cũng đã có nhiều ông chủ đang thực hành luật lao động theo một lối mà các ông—ghi các ông—cho là nhân đạo quá lắm rồi.

CỘNG SẢN

CHẮC ai nấy còn nhớ đến tờ thông tư của ông giám đốc Tư Pháp về sự tự do tư tưởng ngày nào.

Một ông hội viên ở Đại hội nghị kinh tế có nêu vấn đề ấy lên và hỏi ông giám đốc rằng có thực thế không. Ông giám đốc trả lời:

« Có tờ báo nói đến tờ thông tư ấy một cách hàm hồ. Có, tôi có gửi một tờ thông tư về việc này, và tờ thông tư ấy hiện vẫn có giá trị. Tờ thông tư ấy chỉ nhắc lại cho các tòa án biết rằng có tư tưởng cộng sản cũng như có tư tưởng rất trái ngược nhau, ở đây không phải là phạm tội. Muốn theo chủ nghĩa gì

thì theo, không có thể bị truy tố được, miễn là đừng làm rối trật tự, đừng mưu đánh đổ chế độ hiện hành.»

Câu trả lời rõ rệt, khiến cho ai nấy không còn chút nghi ngờ gì: tư tưởng của ta là của riêng của ta không ai vô trợn bóp nghẹt được. Tuy nhiên, một điều rất dễ hiểu như thế, cũng cần ở miệng một ông giám đốc sở Tư Pháp nói ra, vì có nhiều người tưởng rằng bề có tư tưởng cộng sản hay xã hội, hay khác với tư tưởng của ông Nguyễn Tấn Lăng chẳng hạn là phạm một tội lớn rồi.

Nói đến ông Lăng lại sự nhớ đến ông Bùi Bằng Đoàn. Già thứ ông thường thư Bộ Hộ và cũng theo gương ông giám đốc sở Tư Pháp thì có lẽ cũng bớt đi nhiều sự nhảm lẩn của các tòa nam án mới phối thai ở miền Trung.

Tứ-Lý

PHONG ĐẠO MỚI

CẬP CHỒNG GÒA..

(của bà lão Nam Phong)
Cụ Nam Phong lúc sinh thời,
Đam đang gây dựng được hai ông

chồng :
Chồng cả là Phạm trượng công,
Quyền cao chức trọng ở trong
triều đình.

Chồng hai, tú Lăng thư sinh,
Cũng làm quan tâu, hiển vinh trên
đời !

Từ khi bà lão châu giri,

Hai ông chồng cũ làm tôi đồng
triều.

Vừa rồi cụ Võ về hưu,
Nhà vua phong sắc để lưu chút
tinh.

Sai ông chồng cả, Phạm Quỳnh,
Khám mạng triều đình đem sắc
ban cho.

Chồng hai được cử đi phó,
Cả đi bề vệ, lẽ lẽ dò sau.

Người quan tướng, kẻ quan hầu,
Hai tay vác tự đi cầu hiền vinh,
Nay đều tại chỉ bình sinh...

TỬ MỒ

Số Mùa Xuân 1938 của NGAY NAY

Tranh phụ bản 5 màu « BÔNG HOA RỪNG » của họa sĩ TRẦN - VĂN - CẦN

Bìa 5 màu « NĂM HỒ » của họa sĩ RITG

Rất nhiều bài đặc sắc của các nhà văn mà các bạn đọc đã quen biết.

Những bài xã thuyết, văn vui, thơ, ca, câu đối, kịch, truyện ngắn, truyện dài của

TÂN ĐÀ, TỬ MƠ, QUAN ĐIỀU, TƯ LY, ĐOÀN PHỦ TƯ, HOÀNG ĐẠO, KHÁI HƯNG, NHI LINH, TRONG LANG, LÊ TA, NHẬT LINH, THẾ LƯ, THẠCH LAM, và nhiều nhà văn khác.

Những cuộc thi ngay trong số Mùa Xuân :

50\$ giải thưởng

và các thứ sách của ĐỜI NAY.

Nhiều cuộc giải trí mùa xuân rất mới lạ, xưa nay chưa từng có.

Mùa xuân nên đọc số Ngày Nay « MÙA XUÂN »

KẾT QUẢ CUỘC THI ĐOÁN VĂN

- A - Trả lời câu thứ nhất :
- 1.) Khải Hưng
  - 2.) Thạch Lam
  - 3.) Hoàng Đạo
  - 4.) Thế Lữ.
- B - Trả lời câu thứ hai :
- Có 19 người đoán đúng (trong số 620 người dự thi).

DANH SÁCH NHỮNG NGƯỜI ĐOÁN ĐÚNG

- 1.) Đỗ H. Trả lời câu thứ hai : 15 người đoán đúng
- 2.) Đinh hữu Định, giáo học ở Ninh-giang - 8 -
- 3.) Cô Lê thị Xuyên, 19 rue Ml. Pétaín - 30 đến 40 -
- 4.) Khâu văn Huấn, làng Mỹ-thời Long-xuyên - 44 -
- 5.) Nguyễn hữu Quỳnh, trường Quỳnh-côi Thái bình - 80 -
- 6.) Thái bá Lộc, direction d'artillerie Hanoi - 87 -
- 7.) Nguyễn ngọc Ngà, 115 Henri d'Orléan Hanoi - 95 -
- 8.) Cô R. M. Nguyễn Tuấn Hanoi - 100 -

- 9.) Đinh Lân Hanoi - 100 -
- 10.) Thiên Tân Hanoi - độ 100 -
- 11.) Vũ đình Lưu facteur G. V. Hanoi - 111 -
- 12.) Nguyễn văn Trí 37 Eventaills Hanoi - 118 -
- 13.) Ngô quang Huy Hanoi - 127 -
- 14.) Nguyễn văn Quý, giáo học Việt-tri - 167 -
- 15.) Nguyễn ngọc Ninh Bắc-ninh - 156 -
- 16.) Thanh hợp 51 bis Khâm Thiên - 185 -
- 17.) Nguyễn xuân Ngọc trường Thăng Long Hanoi - 500 -
- 18.) Tạ sĩ Kham 53 phố hàng Thiếc Hanoi - 615 -
- 19.) Đ. V. Hanoi - ? -

Ông Lê Thăng

Ấy, cái cô ấy làm việc cho dân cho nước hay là làm việc cho ai. Chỉ biết rằng những lúc ấy, chân tay, và cả thân thể ông theo hòa nhịp theo cái điệu lẳng lơ của cái cô kia một cách rất là khả ái. Tiếng nói của ông cũng theo nhịp mà lên xuống, lúc ông oac như tiếng ãnh ương, lúc nhỏ như tí tẹo một câu chuyện nhà. Ông Lê Thăng lúc đó là một khúc nhạc, nếu nó không rêu rất cảm được lòng người, thì nó cũng làm cho người ta được một bữa cười no.

Có một người gửi một tập gần mười câu trả lời trong số đó có một câu trúng.

Lại một người gửi một tập 12 câu trả lời mà không trúng câu nào trúng.

Nhiều người đoán theo từng đoạn văn chứ không theo từng kỳ tụy trong thể lệ thì đã nói rõ mỗi tác giả viết một kỳ.

Giải nhất 1 năm báo và bốn cuốn sách về ông Đỗ H. (xin cho biết tên và chỗ ở).

Giải nhì 1 năm báo về ông Đinh hữu Định.

Giải ba nửa năm báo về Cô Lê thị Xuyên.

Tặng thêm giải tư nửa năm báo) ông Khâu văn Huấn.

A I đã gặp ông Lê-Thăng một lần thì khó lòng mà quên được. Không phải vì ông có cái thông minh vượt khỏi sự tầm thường, mà vì ông có một bảo vật khác người. Bảo vật ấy là cái cổ của ông.

Cái cổ của ông vừa dài lại vừa mềm. Với cái cổ ấy, tướng chừng như ông có thể xoay hẳn mặt ra sau lưng được. Cái cổ kỳ quái đó khiến cái đầu nhỏ và ngắn của ông ta hóa ra giống đầu một con búp bê nhất bản lúc nào cũng lắc lư vì cái cổ quá mềm dẻo.

Nhưng không phải ông ấy đầu luôn luôn lắc lư mà có thể bảo ông ấy lý luận lúc nào cũng như người say rượu. Trái lại, cổ ông ta mềm dẻo làm sao, thì bộ óc ông ta cũng mềm dẻo như vậy. Vì thế, ông ta mới có tiếng là người khôn ngoan.

Khôn ngoan nhất là lúc ông biết theo gương con chim đậu nóc nhà quan, tìm đến ông Nguyễn-vân-Vinh, để trở nên một nhà viết báo, và trở nên cánh tay tả của « nhà nân trực trị ». Ông phò tá ông Vinh trong ít lâu thì lãnh nghề. Ông vào viện Dân biểu, nghị nghê bệnh viện ông Lục, công kích ông An, cái cổ luôn luôn làm việc. Nhưng thật khó lòng mà biết được trong những lúc hằng hái

Thế rồi, với cái điệu bộ ấy, ông tiến vào con đường đời. Ông Vinh không may mệnh chung, thì con ông Lục. Không làm cánh tay tả ông Vinh được nữa, thì ông làm cánh tay hữu của ông Lục vậy. Làm cánh tay hữu ông Lục trong báo Annam mới, ông cho là chưa đủ cho sự hành động to tát của ông ; ông còn nổi nghiệp ông Vinh để săn sóc một tờ báo tiếng nhỏ nhưng lâu to nữa : tờ Học Báo. Nhưng lâu đi to, ông cũng không thêm đề ý tới - trừ ra lúc nào ông cần đến tiền tiêu - ông chỉ mong làm được việc có ích cho nước cho dân mà thôi. Nghĩa là lúc nào ông cũng có quyết tuyên bố như vậy.

Song, có phải không, tuyên bố cương quyết rằng làm việc cho dân nước bao giờ cũng là đầy đủ lắm rồi.

Tứ Lý

BANG BANH - Một vị có phẩm tước mà treo ngang hàng với một thàng cùng đình, thực là thất: sách!

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYỄN
HOÀNG - NHƯ - TIẾP
 Architectes diplômés P. L. G. I.
 Angle Rue Richard et
 Bognis Desbordes - Hanoi

Danh y ra đời

Đã tìm thấy thuốc của KỶ BÀ, BIÊN THUỐC 2 vị thánh thuốc đời xưa để trị các chứng bệnh. Nhà thuốc KỶ BIÊN ĐƯỢC PHÒNG do mười vị lương-y thăm nhò người Trong Kỳ đã 5 đời làm thuốc và đã 50 năm lão luyện trong nghề thuốc lập ra. Đã tìm thấy những phương thuốc thần để trị bệnh, chỉ 1 tờ thuốc đóng trong hộp lớn là trị khỏi bệnh trong 5, 3 ngày :

Thuốc lậu 1 hộp lớn	1p	Thuốc đau dạ dày phòng tích	1p
Thuốc giang mai hộp lớn	1p	Thuốc bỏ huyết điều kinh	1p
Thuốc ho lao, hen xuyên hộp lớn	1p	Thuốc bổ thần.	1p
Thuốc khí hư, huyết bạch đau tử cung	1p	trị di mộng tinh v. v.	1p

Gửi thuốc theo lối contre-remboursement (Tích hóa giao ngân). Thuốc bệnh nào cũng chỉ một hộp lớn 1p. là khỏi tuyệt hảo bệnh, chứ không như thuốc khác phải uống nhiều. Gần xa ai muốn hỏi bệnh, xin đơn thuốc cứ viết thư về. Có dạy học trẻ học thuốc Nam Bắc theo lối thư chỉ 1 năm là thành tài. Cần nhiều đại lý bán thuốc. Ai muốn học thuốc, bán thuốc, hỏi bệnh, xin đơn, cứ đề thư như sau đây :

Monsieur le Directeur du KỶ BIÊN ĐƯỢC PHÒNG
 N° 167, Rue Frere Louis - SAIGON

CHỈ CÓ HIẾU

Chân - Long

Số 9 Phố P. d. Bert
 (gần nhà họ - ấy Hanoi)

là có đủ các kiểu giày phụ nữ Tân Thời và các kiểu ví đầm (Sac pour dames) rất đẹp

BAN KHẤP CỒI ĐÔNG-DƯƠNG

CHÂN LONG

STAND 236
 Foire Haiphong
 sẽ mở 16 Décembre 1937

THÔI MIÊN

Giáo-sư Loock

Những người bị thôi miên trước nhất.

Đó là ba bạn đồng nghiệp Kinh, Chất, bình bút báo Travail và Minh, chủ nhiệm báo Khỏe (chắc không khỏe lắm). Ba ông bị giáo sư Loock thôi miên một cách dễ dàng. Và để ai ở vào trường hợp ấy mà chúng bị giáo sư thôi miên! Vì giáo sư có những ba chức trên danh thiếp: thôi miên gia (hypnotiseur), pháp thủy gia (fakier) và úm ba la gia (magnétiseur). Đã thế, giáo sư lại nói nhỏ cho biết (tiếng nói giáo sư rất nhỏ nhẹ) rằng giáo sư đã đi học đạo mười lăm năm ròng ở khắp các xứ Điện-điện, Ấn-độ và Tây-tạng nữa.

Giáo sư đến tìm ba bạn và ngỏ lời rủ đem khóa học ra cứu dân độ thế, nghĩa là diễn một vài lối dễ lấy liền giúp các việc thiện. Một người giàu lòng từ bi như rứa, thì ai mà không kinh phục! Vì thế, ba bạn Kinh, Chất, Minh vui lòng giúp ngay khi nghe giáo sư xin rằng trước khi ra mắt công chúng, hãy biểu diễn tài cao cho anh em trong làng báo Pháp Nam xem đã.

Và người cũng bóng vía đầu tiên

Ba ông liền đưa giáo sư đến trước mặt cụ Võ Hoàng, hội trưởng hội Khai trí tiến đức để mượn nhà hội quán, ngõ hầu thêm long trọng cho cuộc biểu diễn khoa học. Nhưng cụ

Võ cũng bóng vía quá, giáo sư giữ đi ba khoa thôi miên, pháp thủy và úm ba la ra vẫn không mượn nổi nhà hội quán.

Thôi miên không nổi cụ Võ, giáo sư liền nhờ ba bạn đến gián tiếp thôi miên chúng tôi thì quả thôi miên được: sau khi mê man cả lỉnh, chúng tôi đành phải để phòng trị sự báo Ngày Nay cho giáo sư dùng làm nơi ra trò.

Mở màn

Đúng năm giờ chiều, cửa phòng bên hè mở, tức thì tiến ra một người bé nhỏ, thân thể yếu đuối, cặp mắt yếu đuối, giọng nói yếu đuối. Một tràng vỗ tay mạnh mẽ đón chào giáo sư, mạnh mẽ quá đến nỗi giáo sư có vẻ cưỡng quít và snút ngất, mắt tái mét và cái găm mũi xuống.

Trò thứ nhất

Là trò làm cảm. Nhưng người sẵn lòng chịu cảm lại là giáo sư Lộc (tràng lến, và chức trước với giáo sư Loock) người xưa nay vẫn thích nói nhiều, thành thử giáo sư Loock chẳng làm sao cho cảm được.

Ba người lên thay để cảm cũng không cảm nổi. Điều đó rất dễ hiểu: ba người ấy là ba nhà viết báo, mà nghề viết báo là cái nghề ít khi chịu cảm được.

Thế là trò đầu hồng. Hồng, vì gặp toàn những tay «ngồi đồng» (sujets) cứng cổ không «sai», khiến nổi, chứ

không phải vì tài giáo sư Loock chẳng ra gì.

Trò thứ hai

Là trò làm cho chiếc ghế trở nên vô dụng (rendre la chaise inutile). Minh hiểu lắm chứ inutile, cứ tưởng giáo sư nhìn một cái là chiếc ghế đi dờ, liền đưa cho giáo sư một cái ghế cũ, để nếu ghế có bị lan nài thì mình cũng đỡ tiếc của. Nhưng không, giáo sư chỉ làm cho người ngồi đồng dính liền vào ghế mà thôi.

Không may cho giáo sư, người xin ngồi đồng lại là ông Thao Thao: Hề giáo sư cố ần Thao-Thao xuống ghế thì Thao-Thao lại đứng bặt lên như con lật đật mà kêu: « Bặt tuyệt, bặt tuyệt! »

Tôi cho giáo sư Loock hơi khờ: sao lúc ần Thao-Thao dính xuống ghế, giáo sư không đọc câu phù chú « khắc nhập! khắc nhập! » như anh chàng trong câu chuyện cổ tích: « Cây tre trăm đốt »?

Trò bài tây

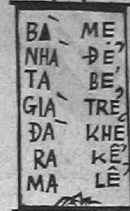
Giáo sư lui lui, xếp xếp, chia chia một tập bài tây ở trên bàn rồi mời một người lên đề... truyền tư tưởng, Chả hiểu truyền tư tưởng vào cây bài tây hay qua cây bài tây vào người ngồi đồng!

Ông Hồ khắc Tráng can đảm hiển minh cho sự thí nghiệm ngay hiêm. Nhưng thôi miên gia và bị thôi miên gia không đồng ý về một lối chơi bài tây nên cái trò bài tây lại bỏ dỡ nổi.

Con gà mái

Tôi mong trời cái trò cắt cổ gà. Giáo sư có báo cho mấy người biết rằng đầu xong, giáo sư có thể chấp liền lại ngay lập tức. Nhưng còn ai dại đem giò đầu ra cho giáo sư thí nghiệm, nhỡ lại hỏng như ba trò trước thì còn gì là đầu! Mà mất tiền thì chả nói làm gì, chứ mất đầu thì kiếm đâu ra cái đầu khác?

Vì biết thế nên tôi đã nhối sẵn một con gà mái để hễ giáo sư có quá quyết đòi chặt đầu người ta sẽ đem

— Cụ viết đề dạy trẻ học quốc ngữ?
— Không đó là đòi cau đòi tỏi làm cho một đũa cháu mới học hết vẫn bằng khúc bà chết.

dầu gà ra mà thay vào.

Và con gà cũng vì lật đật đến ngày tận số, vì cứ coi cái bộ khoa học của giáo sư thì đến chặt đứt đầu gà cũng khó lòng, chứ đừng nói vội chặt đứt đầu mà không chấp lại nổi.

Quả cuộc biểu diễn khoa học lan trước khi đến cái trò chặt đầu... gà. Hay giáo sư sợ nếu giờ cái trò thôi miên gà ra thì không khéo sẽ bị gà thôi miên mất, nên đành thôi... trước đi vậy!

Bịp-notisme

Thế là cuộc biểu diễn thôi miên, pháp thủy và úm ba la đã hoàn toàn... thất bại. Các nhà báo thì nhau mà thôi miên lại giáo sư Loock bằng những lời van bóng bẩy. Nhưng giáo sư vốn là người ít nói, nên không nói gì.

Thế cũng phải, vì nếu nói bướng, biết đâu không sẽ bị các nhà báo của hết thôi miên tiếp luôn cho mấy quả dấm.

Anh em ra về hỏi nhau.
— Không biết có nên gọi cái khoa thôi miên của giáo sư Loock là bịp-notisme không?

NHỊ LINH

AN-THAI
GRANDE FABRIQUE DE POCHE-POUSSE
2, Ruelle Nguyen-Trong - Hiep
HANOI
??? 1936
XE KIỀU MỚI
Gấp khi giờ kếp mưa đơn,
Dùng xe "AN THAI" chẳng
con có gì.
Có bán đủ cả: Vải, Săm, Lốp
ra đồ phụ tùng xe tay.

Hãy gửi chữ ký, tuổi và kèm theo mandat 1\$00 về cho thầy
Ngô Vi Thiết
N° 28 Bourin, Hanoi
mà xem vận-hạn, tinh-duyện, con cái, của cải, kẻ thù, người yêu...
Không tiếp khách tại nhà, xin gửi thư và nếu trả liền bằng tem thì xin gửi thư bảo-đảm cho khỏi mất.

Bắt đầu từ 1er Janvier 1933:
DOCTEUR
CAO-XUÂN-CÀM
chuyên trị bệnh Hoa-Liểu và Nội-thương sẽ dọn lại số 153 Đường Cầu, Cửa Đông (153 Boulevard Henri d'Orléans Hanoi)
Téléphone 326
Có phòng dưỡng bệnh và hộ sinh

" ANH SÁNG "

CÙNG CÁC BẠN

NHIỆT THÀNH VỚI ĐOÀN ANH SÁNG Ở HAIPHONG

BAN TRỊ sự tạm thời đoàn Anh Sáng Hanoi, trong cuộc họp ngày 27-12-37 đã quyết định việc sau này:

Tổ chức một cuộc họp ban vào ngày 4-1-38 tại hội quán hội Trí Trí Hải Phòng, hồi 20 giờ để trao đổi ý kiến và bầu một ban trị sự tạm thời và ủy ban hành động của chi hội Hải Phòng.

- a - Ủy ban khánh tiết và tổ chức
- b - Ủy ban chuyên môn.
- c - Ủy ban tuyên truyền.

Vậy xin kính mời các bạn hãy lưu tâm tin nhiệm và chia sẻ ý nghĩa và mục đích của đoàn Anh Sáng, đến 20 giờ ngày 4-1-38 này tại hội quán hội Trí Trí Hải Phòng gom góp ý kiến và ghi tên vào các ủy ban hành động

Những ủy ban hành động sau này sẽ là « cột trụ », và « linh hồn » của chi hội Anh Sáng Hải Phòng, mong các bạn nhận thấy cái quan điểm đó mà tùy tài, tùy sức, với lòng sốt sắng gia nhập vào các ủy ban.

Chúng tôi rất trông đợi ở lòng nhiệt thành và sự ủng hộ đầu tiên của các bạn.

Đến ngày 13 janvier này, đoàn Anh Sáng sẽ tổ chức tại Hải Phòng một cuộc diễn thuyết ở nhà Hát lớn vào hồi 9 giờ để giới thiệu mục đích và ý nghĩa của đoàn Anh Sáng với toàn thể anh em, chị em ở Hải Phòng.

Đoàn Anh Sáng

Cùng các chị em bạn gái ở Hải Phòng

CHÚNG TÔI mong các chị em bạn gái ở Hải-phong hôm đó sẽ đến hội họp cho đông, và sẽ tới

sáng gia nhập vào ban trị sự cùng các ủy ban hành động để làm việc cho chi hội Anh Sáng tại Hải-phong. Sự tham gia của các bạn rất cần cho công cuộc cải tạo xã hội mà Đoàn Anh Sáng theo đuổi; vì sau này, kết quả của một phần lớn công việc của Đoàn sẽ ở nơi các bạn gái chúng ta.

Các nữ ủy viên đoàn Anh Sáng Hanoi

Ông Allen chủ hãng G. M.R. với đoàn Anh Sáng

THẸO như lời ông đã hứa từ lúc chủ hãng Gô-đa và mong rằng các bạn thành viên của Anh Sáng sẽ vui lòng cổ động cho ngày bán hàng 8 janvier được kết quả mỹ mãn.

Chúng tôi trân trọng cảm ơn ông chủ hãng Gô-đa và mong rằng các bạn thành viên của Anh Sáng sẽ vui lòng cổ động cho ngày bán hàng 8 janvier được kết quả mỹ mãn.

Thôn Anh Sáng đầu tiên sẽ dựng ở Bạch-Mai, cạnh đường tàu điện hay ở đường Ngạc Hà

THẸO tờ trình của Ủy ban chuyên môn đoàn Anh Sáng, thôn Anh Sáng đầu tiên sẽ dựng ở Bạch Mai, cạnh đường tàu điện hay ở đường Ngạc Hà là hai nơi mà ông Công sứ Hà-đông và ông Trần Tự, tri huyện Hoàn Long đã mạch giúp. Đoàn Anh Sáng sẽ thảo đơn xin hai miếng đất nơi trên và sau khi được phép, sẽ bắt đầu dựng ngay.

Thôn Anh Sáng đầu tiên sẽ là một làng độ năm chục nóc nhà, trong có đủ điều kiện về vệ sinh và ngân sách. Chi phí vào việc dựng thôn Anh Sáng này mất chừng một vạn bạc.

Sở tiền vốn đó, đoàn Anh Sáng chỉ trông mong vào tiền đóng của hội viên và những cuộc vui mà đoàn sẽ tổ chức vào mùa Xuân năm sắp tới. Vậy xin các bạn xa gần hãy hết sức ủng hộ cho đoàn Anh Sáng đi được bước đầu của đoàn, tức là việc dựng thôn Anh Sáng nói trên.

(Xem tiếp trang 22)

TRƯỜNG MỸ THUẬT ĐÔNG-DƯƠNG CÓ SẼ BỊ BÀI KHÔNG?

Mỹ thuật và Công nghệ

Từ xưa đến nay, mỹ thuật, ở nước ta, thường bị coi như một môn chơi phù phiếm của một hạng người giàu có, và không cần hề gì đến cuộc sinh hoạt của xã hội cả.

Vì thế mà không ai để ý tới và tìm cách khuyến khích nó bao giờ...

Thậm chí lại có người công bố rằng:

— Đối với cá nhân, mỹ thuật còn có thể hiến các nghệ sĩ những phút say sưa, khoái lạc, chứ đối với xã hội, nó thực vô dụng.

Một hôm, một người quen chúng tôi cũng đến nói với chúng tôi một câu tương tự như thế. Chúng tôi muốn tìm một tư duy giản dị làm cho ông ta hiểu rõ cái liên lạc mật thiết của mỹ thuật với sự sống, nên sau vài câu chuyện suông, chúng tôi đột nhiên hỏi ông rằng:

— Ông thích ở nhà gianh hay nhà gạch?

— Nhà gạch, nó sạch sẽ quang đãng hơn.

— Ông ưa nằm trong hay nằm ngoài?

— Trong.

Rồi muốn cắt ngắn câu chuyện, tôi chỉ vào cái chén sứ ông pha trà đưa tôi uống:

— Cái chén này với cái chén gỗ, ông ưng cái nào hơn.

— Rồi lần thím, không ưng hơn thời ai chịu bỏ tiền gấp ba, bốn lần ra mà mua nó để làm gì.

— Ông mắc lừa chúng tôi rồi.

— ? ! ! !

— Phải, ông mắc lừa chúng tôi rồi, ông bảo uỷ thuật vô ích, nhưng chính ông lại phải đổi ông.

Mỹ-thuật đười trâm hình vạn trạng, xen lẫn vào đời ta ở những chỗ ấy đó.

Đối với một dân tộc, mỹ thuật không phải là vô dụng mà lại còn quan hệ nữa.

Người ta thường phỏng đoán trình độ một nước ở cái tinh hoa tài nghệ của nước ấy.

Không có mỹ thuật, mỹ nghệ tuyệt hảo thế nào được?

Đông dương được người ta để ý tới chẳng từ năm 1931 ư? Năm các nghệ sĩ trường mỹ thuật phá tài làm

dầu tiên ở đầu xáo Quốc tế. Trường mỹ thuật bài đi để khuyến khích tiêu công nghệ, e rằng chẳng có kẻ quả mà lại còn giết chết thêm cả chúng nó nữa.

Một người thợ khéo không có thẩm mỹ của nghệ sĩ, thì chỉ có thể sáng tạo ra những đồ tí mĩ tố tàng thôi.

Hần dĩ cũng còn nhớ những đồ bài trí khi chưa có trường mỹ thuật: những đồ ấy trạm trổ tỉ tưng và hiển người ta cái phần, cái nhọc nhiều hơn là cái đẹp, cái tiện.

Nghệ sĩ năm năm học hành lận luy trong trường có trường mỹ thuật: việc nghệ phạm mưu về truyền thàn mà thôi dần.

Người ta làm nhà mỹ thuật với người chỉ biết « vẽ hình » mà không tin dùng là bởi người ta không rõ học lực của nghệ sĩ trong những công nghệ mới, cần có một đôi chút mỹ thuật như nghệ quay phim, điện kịch, làm phim, làm sơn, làm đồ gỗ v. v. u. u. địa vị nhà mỹ thuật không phải là nhỏ.

Nguyên nhân, cái tình thế bí cực của các nhà mỹ thuật ở đất ta là bởi công chúng chưa hiểu rõ cái ích lợi của mỹ thuật và chưa biết tìm cách lợi dụng nó mà làm cho công nghệ bành trướng thêm ra.

Muốn cho cây được hoa quả rồi rào thì phải trồng ở đất tốt. Công nghệ muốn được tinh xảo và có tương lai, phải xuất hiện ở những nơi thắm mĩ chắc chắn.

Nhà mỹ thuật, vì thế, nên vẫn là cái cốt của mọi công nghệ tinh xảo về trường Mỹ thuật Đông-dương vẫn cần phải « con » ở Đông-dương.

Một ngày kia biết đâu Đông dương lại chẳng là một nơi phát triển ra những kiểu mẫu cho đủ mọi ngành công nghệ khắp Á đông.

Ấy là nỗi đại thể cái cần của trường mỹ thuật, còn việc tìm cách mưu sống cho các nghệ sĩ, chúng ta sẽ bàn tới sau.

T rần bình Lộc

L. T. S. — Đề bệnh viện Trường Mỹ-Thuật, N. N. sẽ lần lượt đăng bài của các họa sĩ Ng-đô-Cung, Ng-gia-Trí, Trần văn-Cần, Ng-cát-Trương, Lou-vân-Siu, v. v.

Màu riel chỉ nên mặc

Pull'over

Marque

nhà

CU PACIFIQUE HAI HANOI SUCCURSALES

MAGASIN 55 RUE DELA SOIE 47 A PAUL DOUMER HAIPHONG
ATELIER 73 RUE MEDICAMENTS 22 RUE CARREAU NAM DINH

garantie pure laine
dệt

Hàng Pardessus 1937-1938

Dét bằng toàn « Poi de Chameau » Có 20 màu và dessins khác nhau. Không mất tuyệt, màu không phai, mặc không nhàu, nhẹ và ấm. Những thứ hàng tốt đa có cũng không so sánh kịp. Đòi xem cho được các mẫu hàng.

Collection Pardessus de luxe

C. M. T. & T. M. T.

Các ngài sẽ được rất vừa ý, không hề qua được mà không mang một thứ trong 20 thứ ấy. — Các nhà tailleurs may những tissus C.M.T.&T.M.T sẽ được vừa lòng khách và tặng nhiều khách hàng.

VỀ lại hức tranh chưa vừa ý, uốn nắn những nét còn thô sơ: bỏ hẳn hoàn bài văn để viết lại bài khác hoàn toàn hơn; lựa chọn những lời thích đáng với ý tưởng trong một bài thơ: đó là sự cao đàm của nhà nghệ sĩ. Sự cao đàm ấy tỏ ra lòng yêu mến nghệ thuật; mà là sự yêu mến thành thực, trong đó có bao sự băn khoăn, ngờ vực hay đang, trước khi thấy hạnh phúc của vẻ đẹp anh linh.

Bạn có những tiếng diu dặt của nỗi lòng, bạn trông thấy trong thiên nhiên có nhiều hình sắc lạ, cảnh thương sót của người cùng cực bạn muốn cho động tới lòng người lạ đang, hay khúc đàn vang dạo bạn muốn nhắc lại cùng với hương gió thoảng buồn: bạn dùng thơ văn để ngỏ nỗi lòng, tả cảnh bị thương hay ca lại khúc đàn rêu rắt. Nhưng bạn thấy lời thơ còn nông nổi, còn mộc mạc và bình dị quá, chưa đủ thấm thía như những nét uốn khúc của tâm hồn, chưa đủ dịp dàng bằng hình sắc thiên nhiên, chưa đủ chan chứa như lòng thương và nỗi buồn như khúc âm nhạc. Bạn chưa nên thất vọng. Bạn nên tin rằng nếu hình sắc và thanh âm của thơ mình chưa « đẹp » bằng cái bài thơ minh trông thấy, nghe thấy trong tâm tưởng, là vì mình chưa dụng công. Ta cố tìm đi, so sánh, cân nhắc, gạt rửa, nặn nọt, bao giờ ta cũng thấy được một màu đúng, một nét đúng để « điển đạt » thì từ, để về cho hồn thơ thành linh.

Đó là những ý kiến bổn độn và sơ sãi đến trong trí thì khi đọc thơ của các bạn. Tôi nhắc lại những điều đó có ý nhắc nhở các bạn làm thơ còn hững hờ với sự luyện tập, những bạn tuy nhận là người ham Năng Thơ tha thiết, nhưng thực ra vẫn không muốn khó nhọc vì năng.

Ông Mai Khanh, trong bài « Gọi gió » mà tôi trích riêng một đoạn dưới đây, đã đề sự hững hờ đi tới sự vô ý. Tuy thế, bài ấy có những nét đặc sắc đáng yêu hơn nhiều bài ư ờai trong tập thơ của ông: *Hỡi gió, bao giờ mới kéo neo? Nhìn: trên phong cảnh giấc mơ treo... ..Nước lặng, trăng gần, trời thấp tận Lau già đầu bạc, tóc không lay Sương sa dề nặng gương hồ lạnh*

T I N T H O

Ghi chặt hương sen trong nắm tay.
 Sự vô ý của ông làm cho khúc ca đương êm bỗng thánh lạc giọng, hay nói theo cách khác, bức tranh hòa đối phải một nét ngược mắt. Đó là lỗi ở câu cuối: « Ghi chặt hương sen trong nắm tay ». Ai ghi? lớp sương sất trên hồ? Ông Mai Khanh hẳn đã thấy câu thơ (và cả ý thơ) của ông cần sửa lại.

Có nhiều ý lạ và đẹp trong bài « Máy bạc » của ông Trần từ Hạ (ở Cẩm-lê). Cảm giác ông thu được những hình ảnh người khác ít khi thấy. Những hình ảnh đó chứa chất trong những lời thơ — thực đáng tiếc — bởi rồi và hồ đó:

*Những buổi sáng âm ỉm, trời rục rừ,
 Lén dôi cao — lấm mắt dạo phương đông —
 Khi sóng mây đã rữa một phần hồng
 Mà nghiêm nghị với những hân (?)
 Tráng mĩ.*

*Anh sẽ thấy toàn những trang kiều lệ,
 Ngạo trời xanh, vờ lầy về thân nhiên;
 Nhưng trong lòng bao nhiêu nỗi triền miên,
 Muốn bỗng bật lại yên, còn e lệ.
 Toàn những lời đau đớn và dề mê,
 Lấm mắt giận với những luồng nư, rần,
 Khi trước mặt ảnh bình minh mùa nắng,
 Gọi lòng xuân mà lòng đã tái tê (!)*

Người ta đoán thấy những hình sắc lạng lẽ, những dáng điệu đời

chờ, những tình ý của trời mây dần biến đổi và chợt ngừng lại trước sự cảm xúc của nhà thơ... Hay và đẹp lắm sao! Những vẻ đẹp ấy không đượng xiết trong những lời quá đơn sơ, quá mỏng manh. Ông Từ Hạ nán lại cho đúng cung bậc khúc đàn của ông đi!

Bài « Trăng rằm trung thu » ông đã sửa chữa nhiều, nghe vừa ý hơn, nhưng chúng tôi muốn được vừa ý hơn thì không nữa! Hai bài « Vắng đàn Non Nước » và « Bàng khuâng » xin gọi là những vần... vô ích, nhất là bài « Bàng khuâng ».

*Chiên ềm ỏ, nhân trời quang lạnh,
 Nhan xa trông chim chóc sánh đôi
 Rìa cảnh nhau, ứ yếm kê mới;
 Trong cảnh ảm, riêng ta nhún lạnh.
 Hay là bởi đầu xuân giác thế?
 Hay là vì mông ngậm quên vai;
 Hay bởi nghe tiếng khóc sự sai
 Ở đầu vắng bên tai, ra thế?*

Không nói đến sự ngược ngạo rõ ràng ở đoạn thứ hai, chỉ xem đến ý thơ. Ý thơ hơi... nghe nản! Cái phút bàng khuâng nếu chỉ gợi được những tình cảm này thì thi sĩ chỉ nên ghi nó trong hai tiếng, hay trong một câu là cùng. Cả một bài thì nhiều quá.

Theo điều « Sáu tám » ông Từ Hạ có bài « Đem đồng » đáng chú ý vì cái vẻ buồn rết mường trơ đố nhốt ta nhớ tới những câu ca Huế lạnh lẽo u ám mà vẫn vơ:

*Gió đồng gào chuoí té lùn,
 Hàng tre xào xạc thắm màn huyền pha;
 Đem đồng tan tác sừng sa,
 Giác sanh diêm khác hồi ba đều đều;
 Đem đồng vang tiếng chim kêu,
 Vẳng xa mớ sóng đều đều hồi ba...
 Ở đầu những áng mây ngà,
 Mò dầy lộng bóng, trang lóa mây đen?
 Ở đầu những đóa hoa sen,
 Mả nay thoang thoang réi xen hương thừa.*

Ở đầu những chuyện đó đưa, Mả nay sóng chỉ lưả thừa ít buồn. Lời thơ mộc mạc như ca dao và cũng như nhiều câu ca dao, hoặc câu thơ. Hai tiếng « đều đều » nhắc lại ở văn câu thơ từ và thứ sáu làm mất hứng vị. Tuy vậy, bài thơ mà tôi không chép đoạn cuối (thứ và ờ lờ) vẫn gợi cho ta thấy cảnh đêm tẻ lạnh đã cảm động người làm thơ.

Thế-Lữ

THO' ĐƯỜNG

Văn Hoài thủy

*Tự ta danh lợi khách
 Nhiều nhiều tại nhân gian
 Há sự trường Hoài thủy,
 Đón lưu diệp bất nhân?*

BẠCH CƯ DỊ

THƠ DỊCH

Hỏi nước sông Hoài

*Trong vòng danh lợi thương ta,
 Cái thân nhàn nhít cho qua với đời.*

*Việc chi, hỏi nước sông Hoài?
 Cũng không thông thả, miệt mài về đông?*

TÂN ĐÁ

Giang tuyết

*Thiên sơn điều phi tuyết,
 Vạn kính nhân tung diệp.
 Cổ chu sao, lập ờng,
 Độc điều han giang tuyết.*

LIÊU TÒN NGUYỄN

THƠ DỊCH

Tuyết trên sông

*Nghìn non mắt bóng chim bay,
 Muốn con đường tắt dấu giày
 tuyết không.*

Kia ai câu tuyết bên sông?

Áo trời, nón lá, một ông thuyền chài.

TÂN ĐÁ

Lý Bạch mộ

*Thái-thạch giang biên, Lý Bạch phần,
 Nhiều điền vô hạn thảo liên vân.
 Khả liên hoang lũng cùng tuyên cổit,
 Tầng hữu kinh thiên động địa vân.
 Đôn thị nhân đa bạc mệnh,
 Tận trung luân lạc bất qua quán.*

BẠCH CƯ DỊ

THƠ DỊCH

Mộ ông Lý Bạch

*Bên sông Thái-thạch (1) mở ai,
 Vùng quanh man mác chân trời có non.
 Gó hoang, suối thâm, xương mòn,
 Long trời lở đất hãy còn văn chương.
 Lãng thơ mạnh bạc thế thường,
 Mả trong lần dẫn anh nường ai hơn.*

TÂN ĐÁ

1) Sông ở về tỉnh An-huy nay.

Thợ may khéo của Quý Bà, Quý Cô

Cạnh nhà thờ lớn **MARIE** & Mission Hanoi

Đã được giải nhất và bội-linh bạc về thi may đẹp ở chợ phiên Haiphong, Huế, Hadong, Hanoi

Áo rét, manteau, pardessus, cape
 nhiều kiểu tối tân 1937.

NGƯỜI ĐI...

Ái-tình phiêu-lưu tiêu-thuyết
 của TRƯƠNG-QUANG-TIÊN

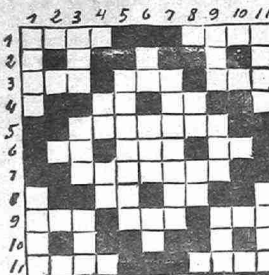
Trên 200 trang và 23 bức ảnh chụp tại
 TOURANE, HANOI, HAIPHONG. GIÁ \$45

XUẤT BẢN: 30 NOVEMBRE 1937

Lối văn nhẹ nhàng. In đẹp. Giá rẻ. Câu chuyện ly-kỳ.
 Mua buôn do: IMPRIMERIE JOSEPH VIẾT.
 Rue d'Ormay Saigon

TIN VĂN... VĂN của LÊTA

vật đáng yêu mà sự tử rất sợ; 10) Chữ cảm — Chữ âm. — Chữ âm kêu đàn. — Chữ cảm. — Chữ cảm; 11) Tốt lành. — Như lòng lẻo.

GIẢI ĐÁP BÀN Ô CHỮ SỐ IV

Ngang

1) Kiều binh — 2) Hèo, Ân-ái. — 3) Ân. Ich. E. — 4) Ich. Hoan. — 5) Khai-dĩnh. 6) Húc. Hả — 7) Ân-niên, Ác. — 8) Ngọn bành.

Đọc

1) Khai khân — 2) Liễu chứng. — 3) Eo. lặc nỏ. — 4) U. I. I. Ân (một sự thường kỳ trước in làm ra thường) — 5) Bạch đĩnh — 6) Inh ôi. A — 7) Nả, Ân hện (tiếng giân kỹ trước in làm ra tức) — 8) Hứa-bách.

Kỹ sau đáng kết quả cuộc thi ô chữ.

Cùng các Đại-lý N. N.

Vi số Mùa Xuân năm nay in tốn kém nhiều, vậy bản báo yêu cầu hết thảy các Đại-lý điều này:

Trước ngày 10 Janvier 1938, các ngài xét xem có thể bán được bao nhiêu số thì lập tức gửi thư về cho chúng tôi biết. Bản báo nhiều lấy đủ ngàn số thời vì bản báo không nhận lấy lại báo số và coi những số các ngài sẽ lấy là đã bán hết rồi. Xin các bạn đại lý lưu tâm cho.

Đại lý nào từ nay đến ngày 10-1-38 mà không tính giá cho hết tiền nợ cũ, bản chỉ sẽ bắt buộc đình gửi số mùa xuân.

Ngày Nay

TIN VĂN... VĂN?

Hôm...!

Chỉ có tin nào hay ho cả! Người đời vẫn nhắc lại những cái lỗi bực giống nhau.

Các nhà văn sĩ đồ hơi văn đồ cái hơi mọi ngày. Báo *Đông-pháp* vẫn không đổi khác tính ngộ nghệ. Và bọn huynh hoàng, mộng tưởng lơu lơu tài năng, văn huynh hoàng bảo cho mọi người tin rằng hòn đá kỳ là một trái núi.

— Nay, anh ra đây tôi nói cho nghe một tư tưởng sâu sắc!

— Gì thế?

— Một điều rất quan trọng, rất to tát, rất mới lạ...

— Nhưng điều gì thế?

— Anh phải biết: khi ta đối, ăn cơm là no ngay tức khắc. Chiu chửa?

Người ta chiu ngay. Nhưng người ta bị lấy miếng để nín cười.

Sự vui tình làm cho mấy nhà tư tưởng thâm trầm phát cáu.

Mà khi đã phát cáu thì nhà tư tưởng thâm trầm không tư tưởng nữa. Và cũng không thâm trầm nữa. Họ chỉ là họ thôi.

Họ thành ra người thường như bất cứ ai.

Nhưng kém vài ba bực.

Họ kém bất cứ ai vì họ bần. Họ lấy sự nhớ nhớt làm mực để viết những lời bản học vụ cáo cho người ta.

Tên của họ, ký bằng thứ mực ấy, vi thể ta phát kiếng đục. Theo lối các ông đồ kiếng tên húy. Cũng là một cách ta tỏ ra lòng sợ sệt đấy.

Ờ đối, theo câu ca, có hai kẻ đáng sợ: « Anh hùng » là kẻ đáng sợ thứ nhất.

Họ là kẻ đáng sợ thứ hai.

Một ông bạn ở Thái-nguyên gửi thư về mách Lêta về một chuyện khó chịu thấy ở báo *Đông-pháp*.

Ờ trong mục « *Vài phát mưa vui* » Lêta đọc mục ấy rồi, nhưng câu chuyện khôi hài trong đó cũng bản thù bằng những cái bản thù mà

Lêta tránh. Nên Lêta không để ý đến nữa. Nói ra e độc giả rúc tai.

Tin Paris

Paris ngày 14-12-37 (thư gửi máy bay, của một bạn bên Pháp):

— « Ngày thứ bảy 11-12 vừa qua, đúng một giờ rưỡi chiều, tại đường Cujas (Paris V), ông André Marie Tào-kim-Hai bị một cái tát ».

Cái tin văn tấu đó chỉ bản thềm: — Ông A. M. Tào kim Hai là người Annam về dân tây và có cái tên vừa Tàu vừa Tây lại vừa Annam.

Nhưng, duyên cớ cái bạt tai không phải ở chỗ đó.

Một tru yện thốc mách

Vừa rồi, có Phạm thì cả Mốc đến chơi. Có bản khoán về một bài tựa mà một cô khác xin để đặt lên đầu một cuốn thơ sắp xuất bản.

— Cô nào thế?

— Jeannine Lê-thủy.

Tôi cáu mới đề nghị cưới vì tôi biết cái nhà « cô » Jeannine và Lê-

— Để chó chạy ra đường, phải phạt.

— Chó nào của tôi!

— Thì nó vừa chạy vào nhà này mà lại!

— Ông cũng vừa chạy vào nhà này! Thế ông có là của tôi đâu?

DIADERMINE

là một thứ kem thuốc (crème medicale de Beauté), không có chất nhờn. Kem DIADERMINE làm cho da mềm và đẹp. Kem DIADERMINE làm hết các mụn đỏ và nốt nhàn ở mặt. (La DIADERMINE est une crème de beauté naturelle, non parfumée, prescrite par le CORPS MEDICAL.)

Có bán tại nhà: **COMPTOIR COMMERCIAL**
Chuyên môn bán Nước-hoa, phấn, sáp
59, Hàng Gai, Hanoi

Lậu, giang-mai, hạ-cam

Bệnh lậu để lâu hoặc chữa không khỏi có thể sinh ra nhiều biến-chứng nguy-hiểm, lở ngọc-quản (balanite), ăn xiên ra ngoài (défren-tie), sưng khớp xương (arthrite) v. v. Kíp dùng thuốc lần số 43 của

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Route de Hué — Hanoi

sẽ được khỏi mau và chắc-chắn. Giá 0p50 một hộp.

Tuyệt-đối kiên-tinh hoàn — Trong thuốc có 7/10 chất đỏ và 3/10 chất sắt-trắng. Lợi tiểu-tiến, tổng hết học độc toxine và 1 lít đường liền chóng lên da. Một hộp dùng 5 ngày, giá 1p50.

Nhận chữa khoán đàn ông, đàn bà.

thầy ấy là ai rồi. Nhất là « thơ » của « cô » tôi lại càng biết.
 Chính vì vậy mà cô Cả tôi bán khoán :

— Đè tựa ? Nói thật thì mất lòng, mà nói không thật thì... (theo triết lý Huỳnh hoàng)... thì là nói dối. Tôi khó nghĩ quá, anh nghĩ hộ tôi xem.

Tôi nghĩ hộ ngay.

Và không nghĩ ra kế nào hết.
 Cô Mốc khinh tôi ra mặt (mặt phẫn phẫn không phải mồm đầu nhét) và đọc cho tôi nghe điều kể của cô. Điều kể ấy là một bài thơ thay lời tựa. Thơ rằng :

LÒNG YÊU

(vi cuốn thơ kia tên là Yêu)...

Lòng yêu đem thả giữa nguồn thơ.

Lệ-thủy em ơi khéo ùm-ừ.

Phận liễu ngàn xưa lòng ủ kín.

Ngại ngưng há phải dạ thờ-ơ.

Đánh liền đã mượn lời thơ,

Khéo mà mang tiếng ngàn nọ với

Niềm riêng đã chót ngó lời, (đời).

Thơ này thôi để lặng người tri âm...

Hôm thực ! Họ nói lữm nhau kín đáo làm sao ! Thơ ấy để lặng người tri âm hơn là lặng độc giả !

Tôi vội chép lấy bài thơ, nói là để làm câu chuyện giải thoại... nhưng chính để bép xép trong Tin văn vãn.

Cô Mốc mà biết, hẳn phải nổi tam bảnh.

Lêta

**Tổng cụu
 nghênh tân**

Cụ Võ ra đi, cụ Thiệu về

Hà-đồng đưa đơn rộn rầm ghê!

Nơi đây sùng sảng bày bán rượu,

Chỉ no loảng quăng đặt tiệc chề.

Ba công khai hoán cao ngất nghều,

Râm câu chúc tụng đọc lê nhè.

Cụ về xem ý còn thương tiếc...

Quan nhậm nghe chuông rất hả hê.

Thử ngắm rồi đây quan lĩnh mới

Sẽ làm chi để ích dân quê ?

Đi đâu cũng thấy người ta lán :

Quan mới là tay rất thạo nghề...

TỬ-MỒ

— Ngồi đằng sau khéo đấy nhớ, hình như tôi vừa chệch phải con gà, họ đang la ầm lên đấy.

**VUI..
 CU'OI**

Của V. Phan

Lý sự

Thầy thầy Lém thấy thầy Lém đang về nhàng nhít trên mặt giấy liền hỏi :

— Lém, làm gì đấy ?

— Con viết thư cho thầy đấy !

— Lém có biết viết đâu ?

— Có đấy a.

— Thế Lém đọc cho thầy nghe

xem Lém viết những gì nào ?

Lém nghĩ rồi nói :

— Thưa thầy, không bao giờ người viết thư lại phải đọc, chỉ có người nào nhận được thư thì mới phải đọc thôi ! Đấy, thầy đọc đi !

Dạy học trò làm bép

BÀ GIAO — Muốn cho sửa trơi đề lâu không ối, phải làm thế nào ?

HỌC TRÒ GÁI — Thưa bà, cứ để nguyên nó ở trong bụng con bố a...

Lời con trẻ

— Em yêu con búp bê hay con mèo của em hơn ?

Con bé nghĩ một lúc lâu rồi nói 'hầm vào tai người hỏi nó rằng :

— Em yêu con mèo của em hơn, nhưng ông đừng mách con búp bê thế nhé ?

Của T. Quỳnh

Rằng

Thầy giáo gọi trò Sáu lên bảng để hỏi về bài cách tri.

— Người ta có những thứ rằng gì, anh kể ra ?

Học trò Sáu dang háng rồi trả lời

— Người ta có rằng trắng, rằng đen, rằng vàng, rằng sún, rằng sứt, rằng mẻ, rằng cái má, rằng sâu và rằng bán quốc a.

Của Ng-Th

U đầu ?

(Trong lớp Đồng-ú, giờ im lặng, thầy giáo đi qua trò Sáu, trông thấy Sáu viết đến chữ «buôn», mặt chữ «U» liền lấy thước kẻ gõ vào đầu hỏi :

— U đầu ?

PHÁP SÁU — Dạ! thưa thầy, u con ở nhà a.

D. V. TH.

Hạt sạn

Cảm giác lạ

T. T. T. B. số 187 trong truyện « Một nàng dâu » :

Chỉ còn một chút hơi nóng thoai thóp sưởi ấm con tim heo hắt dưới những cảm giác chưa xối đọng thành từng lớp băng giá lạnh ướp lấy ngực nóng.

Những cảm giác đóng thành từng lớp băng ? Trái tim đã heo hắt lại bị những lớp giá băng ướp như nước đá ướp cá bễ mà một chút hơi nóng thoai thóp còn sưởi ấm được thì chut hơi nóng ấy cũng to tát làm đấy chứ.

Trái tim kêu đấy

Cũng số báo ấy, trong truyện

« Trường tương tư » :

Tiếng vang của đồng hào va vào chậu sắt như đập vào trái tim Hà. Nàng nhận thấy đó chính là tiếng kêu của trái tim mình.

Thế thì nàng nhận lầm quách rồi, vì đó chính là tiếng đồng hào va vào chậu sắt chứ có phải là tiếng kêu của trái tim nàng đâu.

HÀN DẢI SAN

Này ! Này !

Đang Pháp số 3722, trong bài « Chông hổ » của cô Quả Tú :

« ... Lấy một người mà chỉ có thể rõ được chân tướng và chân tình sau khi mình đã giao phó cho : Này thân bồ liễu, này duyên phận vira hăm hừ, này hạnh phúc đời mình.

Cách vài câu, lại :

« Bởi những lẽ trên, lấy chồng, còn gì đáng hơn là dành một tiếng bạc « rập gậy ». Này đời đời, ngại lo, do dự, này tiêu và đột nhiên, này... tung hứng, hay vui mừng.

Và còn này gì nữa ?

Tốt gì ?

Cũng trong bài ấy :

« ... Ai cũng vậy, không nên và không thể rời bỏ (người chồng tẻ bạc) nếu đã là người đàn bà tốt của luân lý, kỷ cương và tôn giáo Á đông, tốt chớ mồm ra ngoài vòng định nghĩa và dụng ý của chữ ấy.

Vậy tốt chòm lờm ra thế là tốt râu hay tốt tóc ?

Tay gì thế ?

Lại vẫn trong bài ấy :

« Liền ngọc một khi đã leo đèo ở cái tay chòm chỉ, nếu không sứt rạn vì dang chạm luôn, ít nhất cũng ám mờ của ghê... »

Hòn ngọc đã phải leo đèo thì hẳn cái tay ấy phải dài dằng dặc như một giải đường trường. Vậy tay gì mà ghê thế ?

TỪ 16 OCTOBRE 1937 ĐÃ MỞ

**NHÀ HỘ SINH VÀ
 NHÀ DƯỠNG BỆNH**

của Bác-Sỹ PHẠM - QUANG - ANH

Chuyên môn

BỆNH ĐÀN BÀ — BỆNH TRẺ CON

N° 66 Rue Richaud.

Téléphone 333

PHÒNG VẼ KIỂU NHÀ

NGUYỄN-BÁ-CHÍ, BẠCH-VĂN-CHỰ (Kiến-trúc-sư)

◀ HANOI — n° 61, Rue de Takou ▶
 HAIIPHONG — n° 82, A/c d'Endhai

Trừ độc

Theo các công việc nghiên cứu của các nhà bác học, thì cái «chết» không phải là sự kết liễu tự nhiên của đời ta. Ta chết không phải vì theo một cái luật định trước, nhưng vì hằng ngày cơ thể của ta bị bao nhiêu chất độc ngấm vào, và vì thế cứ mòn mỏi dần đi. Cách trừ độc (cure de désintoxication) dưới đây sẽ giúp cho sức khỏe của người ta nhiều lắm, và nếu không làm cho ta thoát chết được, thì cũng làm cho ta sống lâu.

Ta có thể trừ độc trong cơ thể bằng cách nào?

10 NGÀY ăn khem (régime) theo cách sau đây khiến ta trở lại lành mạnh.

NGÀY THỨ NHẤT:

BUỔI sáng, lúc đói, uống 10grs sulfate de soude (thuốc tẩy) và một giờ sau một cốc chè pha loãng với một miếng đường hay dùng nước súp rau (bouillon de légumes) 150grs. Súp rau nấu bằng những thứ sau đây: cà-rốt 60grs, khoai tây 25grs, tỏi tây 50grs, cà rốt 30grs. Đổ vào 2 lít nước lã, đun sôi trong 4 giờ. Xong còn được 1 lít nước. Cho vào 5grs muối.

Ấn điem tâm: cam, dâu hay nho. **Buổi trưa:** nước cháo rau, hoa quả hay nước quả. 4 giờ chiều: nước cam. 7 giờ chiều: cháo rau, nước quả.

TAM NGÀY SAU:

NÊN ăn toàn rau đậu, dưới đây là một bản mẫu kê các món ăn: **Điêm tâm:** sữa hay cà phê sữa với bánh tây nướng, bơ, mứt hay mật, hoa quả (mùa xuân, dâu tây, mận, chuối, nho). **Bữa sáng:** cam hay cà chua (trộn theo lối rau sống), 2 đĩa rau (cà-rốt, đậu hạt, đậu quả, v.v.), phó mát trắng hay sữa tươi. Hoa quả (đào, lê, dâu, mận, v.v.). 5 giờ chiều, ăn thêm: các thứ mứt với nước chè, bơ, mật

—Thưa cô, thực chưa bao giờ tôi thấy một người đẹp như cô, cô là một người yêu kiều nhất đời, cô là...
—(Cô) Con khỉ!
—(Ông) Vàng, quả thế, bây giờ tôi mới nhận thấy!

—Nếu các ấu rau đó đối với ta không chịu, ta thay thêm thịt vào theo mẫu sau đây: bữa chiều thay bữa rau bằng đĩa thịt nướng (thịt không cừu, thịt thăn, chân giò) không cho gia vị, hay một đĩa cá sông với bơ.

NGÀY THỨ MƯỜI:

LƯC đói ăn nước súp rau và nước quả như ngày thứ nhất. **Sáng dậy:** uống nước nóng, pha chanh. **Ăn sáng:** nước chè pha loãng hay nước cam. **Buổi trưa:** nước cháo rau, nước cam hay dưa, dâu hay nho. 5 giờ chiều: nước chè loãng hay ăn bưởi. **Bữa chiều:** nước cháo rau, nước cam hay nước cà chua. Trong mười ngày ấy, nước uống chỉ dùng nước lọc pha chanh. (Va et Lu) M. dịch

TRONG MÙA RÉT MUỐN KHỎE THÌ PHẢI LÀM THẾ NÀO?

MỖI khi mùa đông đến thì chúng ta lại nên nhớ lại rằng: khi trời lạnh là một vị thuốc rất thần diệu của thiên nhiên. Nó làm cho ta mạnh mẽ, biết đối với máu trong cơ thể rất dễ hóa. Vậy chúng ta phải coi giờ lạnh là người bạn tốt chứ không phải là kẻ thù và còn đợi gì mà chưa đợ tay ra đón nó.

Chớ nằm luôn trong buồng

Trời khi mưa to, còn người nhón trẻ con đều nên ra chơi hoặc làm việc ở ngoài trời lạnh. Phải mặc áo ấm, cái áo đã cũ. Áo len tốt nhất nhưng không nên mặc sát vào người thay áo lót mình bằng bông hay lụa, vì len làm da nóng quá hay bị trướng lại.

Không gì mất vệ sinh bằng cứ ru ở nhà. Người già lưu trong phòng kín rất dễ bị mắc bệnh ho và chóng mặt.

Nên đi lại luôn. Cuộc đi chơi, dù dưới lớp mưa nhỏ, cũng rất dễ chịu và tốt cho sức khỏe.

Giữ chân cho khỏi lạnh

Nhưng khi về đến nhà phải thay ngay quần áo ướt. Cần nhất là thay làm cho 2 chân khô ráo và ấm ngay. Nếu không, rất dễ bị mắc bệnh sưng bàng quang hay sưng ruột. Chân lạnh mà đi nằm rất có hại. Trước khi đi nằm phải xoa chân cho nóng hay đi bít tất len hay dùng chai nước nóng để chườm ở trong giường. Khi nào chân đã ấm phải tháo bỏ bít tất đi sơ đi bóng quá. **Chân nên dùng thứ nhẹ mà vừa ấm.**

Thức ăn mùa đông

Nên ăn nhiều hoa quả và rau sống. **Mỡ đường** (hydrates de carbone) làm cho thân thể ấm lên đã sức chống lại với khí lạnh bên ngoài. Vậy cần nên dùng nhiều hơn dùng

về mùa hạ. Nên uống nước cho đủ

Cũng như trong mùa hè, ở mùa lạnh, thân thể ta cũng cần một số nước đủ dùng để tiêu hóa và để lau rửa các cơ quan bài tiết (excretion). Vậy mỗi ngày, dù khát hay không cũng nên uống một số nước vừa phải.

Đề phòng và chữa bệnh ho

Nếu ta tập được những thói quen sau đây thì không còn lo gì bị ho nữa:

- 1) Tập thể thao ở ngoài trời lạnh.
- 2) Mở cửa sổ buồng ngủ cho rộng.
- 3) Mỗi ngày tắm nước lạnh một lần vào buổi sáng, hay sau khi tắm nước nóng lại dội qua vài gáo nước lã.

Một đôi khi, dù hết sức giữ gìn, những người vốn tạng yếu sẵn, còn bị mắc một thứ bệnh ho thường gọi là bệnh cúm. Những người đó thường chảy nước mũi, đau xương, sốt rét và hay chấy nước mắt, nước mũi.

Cách chữa công hiệu nhất là cho bệnh nhân tắm nước nóng và cho dùng các thức đồ uống nóng. Sau đó thì đi nằm cho đến khi nào khỏi hẳn chứ không phải thuốc men phiền phức chi cả.

Tóm lại: trong mùa lạnh mà muốn cho mình luôn luôn khỏe mạnh thì ta cần phải biết theo đúng phép vệ sinh về ăn uống, nghỉ ngơi, tắm nước nóng đã nói ở trên.

Vie et Santé
Cố Bảo Văn dịch

CẦU Ô

Cần người làm

Cần: 1) Một người đằm thào đánh máy chữ; 2) Một nữ sinh viên có bằng tú tài hoặc Diplôme; 3) Một nữ sĩ thạo chữ Hán có thể dịch được. Hạn chế tốt Lương hậu.

Hỏi: Mme Nghiêm
Villa de Mm Tuần phủ Bui
Rue Châu Cầu Phủ Lý

Tim việc làm

Học sinh ban tú tài, có giấy chứng nhận tốt, muốn tìm chỗ dạy học ở các tư gia, buổi trưa hoặc buổi tối, ở Hanoi.

Hỏi M. Quán 53 Rue du Cuirre Hanoi (trên gác)

Phương pháp vô hạnh phúc của mọi người trí thức

Bùa yêu nhân đạo

Đầu trí: ai không tin thần học nên ra lĩnh 6000\$
Đây là ảnh Mme LESPILIN, luật khoa tiến sĩ đã chờ phép nhân đạo này, gây được hoàn toàn niềm tin, là một môn sinh rất nổi tiếng hiện nay tại Pháp và Âu-châu.
Các bạn với mandats từ thư từ hết ngày 19 Janvier 1935 là cùng bạn (tính xa có đầu giáo thiệp làm bằng) Quả bạn đã, các bạn đừng quên nữa, chúng tôi có việc đi Paris tháng riêng ta này. Ban nào chạm trở đừng ăn bản.
Càng các bạn trai, gái trẻ, các bạn muốn cho vợ chồng tuyệt sạch giả trong, không chia sẻ trái tim cho kẻ khác, các bạn muốn kết duyên cùng người xinh đẹp, giàu sang, các bạn hãy học phép thần kỳ của quan tri-điền tri-si **LUONG-VAN-HAI** tiên sinh. Về bùa yêu, học kỹ Tây phương chưa giảng nghĩa được sự bí tàng, nên nhiều bạn nam nữ Pháp sau khi học được một lúc theo cách Song liên kích động. Các bạn đó cũng rất tâm lý, bảo họ lợi xuống sông hay nhảy vào lửa, họ cũng vô lòng hi vọng người được. Trong phạm vi bản đồ, phép thần này là giá, để đống phả tán hết trong vài triệu đường tình mà sống trong cái bích, tức là, ăn mang, diễn trên các báo nguyên nhân hầu hết những nguyên nhân bề. Đồng bình trên bề lớn, vì giống tổ sư con cháu có phủ phao nó cứu khỏi chết đuối và ít ai đau lòng vì nó về chúng bị xô cao trắng, làm cho nhiều bạn phạm tội giết người hoặc ăn dốt tội khian của các bác trị thực thần-hàc. Tây. Nam, khách ở ở đồng tế

ngân đồng... Hình ảnh là đồng lực cho hoài cảm, hoài cảm... hình ra á...
tên. Bùa yêu tăng vẻ đẹp cho gia đình và xã hội vì bùa yêu... sức th...
ác, lắng lo đến đàn ông trở nên nhân bản, tiết nghĩa hết...
đủ vô lường thật được thế nào cũng bị thần tượng của người...
cho tâm hồn người đó được thanh tịnh được ngay. Sức này học từ Âu M...
tháng bị người chiến bại chính phục lại vậy. Thần trí loài ngư...
điều vô công vừa là máy thông tin, vừa là máy tiếp tin. Về học thuật...
Trung đẳng pháp và Siêu đẳng pháp. Trung đẳng pháp, là bích rất n...
đẳng pháp rất thần kỳ không phải cho ăn uống chi. Như bích chưa có...
ngộ, bạn cần kết duyên với người xinh đẹp, giàu sang...
câu cho các mẹ, vợ chồng, anh em, bạn hữu, chủ nhân, con trẻ, đ...
sở thích thì bạn học Siêu đẳng pháp. Bạn chỉ luyện phép này...
Trông thấy mặt mọi người nhá đó (ái tình hạn đảo tình kh...
liệt, ai cũng vui lòng nghe theo những lời bạn nói. Phép này kho...
ái tình rất kỳ diệu. Nhưng phần nhiều các bạn đến xin học, bại ph...
một lúc theo cách Song liên kích động. Các bạn đó cũng rất tâm lý, b...
đảo họ lợi xuống sông hay nhảy vào lửa, họ cũng vô lòng hi...
chồng người được. Trong phạm vi bản đồ, phép thần này là giá...
giá, để đống phả tán hết trong vài triệu đường tình mà sống trong c...
bích, tức là, ăn mang, diễn trên các báo nguyên nhân hầu hết nh...
những nguyên nhân bề. Đồng bình trên bề lớn, vì giống tổ sư con...
có phủ phao nó cứu khỏi chết đuối và ít ai đau lòng vì nó về chúng...
bị xô cao trắng, làm cho nhiều bạn phạm tội giết người hoặc ăn dốt...
tội khian của các bác trị thực thần-hàc. Tây. Nam, khách ở ở đồng tế

VÀI «BÍ THUẬT» CỦA NHỮNG NGƯỜI SỐNG TRẪM TUỔI

HẾT THẤY NHỮNG NGƯỜI
GIÀ ĐÃ SỐNG
TRẪM TUỔI
đều nhờ về mấy điều kiện
chúng tôi đáng dưới đây :

- Uống mỗi tối, trước khi đi ngủ, một cốc lớn nước lạnh, khiến cho ruột dễ làm việc hơn.
- Sát khắp mình mấy mỗi sáng bằng một cái bàn chải cứng để mạch máu ngoài da dẫn mạnh hơn.
- Ăn thông thả, chừng mực cho đều (không bữa nhiều bữa ít, vì loian của dạ dày sẽ toát được đều.
- Kiểm chế trí não ta. Cảm động nhẹ nhàng là một thứ thuốc kích thích tốt. Nhưng cảm động mạnh quá rất có hại.
- Ở chỗ không khi trong sạch và tập thể thao cho điều độ.

SAU HẾT...

Nếu một ông thầy số đã bảo ta sẽ chết về nạn xe lửa thì...

ĐỪNG ĐI XE LỬA NỮA!

(Miroir du Monde)
M. Dich

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYỀN
HOÀNG - NHƯ - TIỆP
Architectes diplômés P. L. G. I.
Angle Raes Richaé et
Borgnis Desbordés - Hanoi

LU'Ơ'M LẠT

Chừa hút thuốc-lá

Khi người ta đã quen hút thuốc-lá thì khó lòng chừa được. Nhưng có một cách này rất linh-nghiêm làm cho các bạn không nghiện nữa.

Mỗi khi các bạn thấy khó chịu, thêm thường, cần phải hút thuốc lá mới chịu được thì bỏ ngay vào mồm một cái búp hoa-cúc. Lúc ấy, các bạn sẽ không thấy thích hút nữa. Cách này quá đơn giản, và lại một năm búp hoa-cúc đựng trong túi cũng chẳng làm bạn-rộn gì cho các bạn.

(Mon camarade)

Tóc xám dần ra đen

CÁC bạn nào bực mình vì sớm có tóc xám xám thì theo cách dưới đây làm, sẽ được vui thích vì tóc đen của mình lại óng mượt và đen.

Các bạn đó vào trong một cái lọ 30 gam nước eau de Cologne (chứa ba lít cà-phê) 7 gam glycérine (chứa một thìa) và chất Lexol, rồi đổ đầy nước vào chiếc lọ ấy.

Các thứ nước kể trên có bán ở các hiệu bảo chữa hay các hiệu bán nước hoa, giá rất rẻ. Tuốt lên hai lần, các bạn bôi nước ấy lên tóc cho đến khi nào vừa ý thì thôi. Cách này rất tốt vì chất nước kia có thể làm cho tóc đen lại trong 20 năm và không làm hại da đầu.

(Almanach Hachette)

Tiếng « giới »

CÁC bạn có bao giờ nhận thấy rằng tiếng « giới » bất cứ ở nước nào, cũng chỉ viết bằng 4 chữ không?

Các bạn thử để ý xem cái bảng sau đây

Tiếng Pháp thì viết . . .	Dieu
La-Tinh	Deus
Âng-Lê	Lord
Đức	Gott
Đan-Mach	Goth
Suêđois	Goth
Ả-Rập	Alla
Indou	Kama
I-Pha-nho	Dios
Scandinave	Odin

La-Mã	Téos(Zeus)
Ai-Cập	Amon
Nhật	Kami
Phénicien	Baal
và sau rất tiếng ta	God (Trời)

(Mickey)

Hi - Li ?

NGƯỜI ta chắc còn nhớ Yo-Yo, trò chơi đã làm sôi nổi một thời kỳ lòng hiếu-kỳ của chúng ta.

Bây giờ chúng ta bị tuyệt trò chơi mới lạ khác âm ỉm, nó hiện đang thịnh hành ở Mỹ: Hi-Li. — Trò chơi Hi-Li, ngoài ra, không khác gì Yo-Yo. Nó là một chiếc vợt nhỏ (như chiếc vợt ping-pong) có sợi giây thung buộc một trái bàn nhỏ. Khi ta, với một sự nhanh nhẹn, đẩy trái bàn văng ra rồi giật nó lại chiếc vợt như vậy nhiều lần là ta đã biết chơi. Người nào chơi hay là có thể trái bàn văng ra rồi giật lại nhiều lần nhất trong mỗi phút.

Ở Nielsen-đa hiệu giờ, chỗ nào cũng thấy có người chơi Hi-Li: người lái xe tắc-xi, giữa hai chiếc xe chơi hi-li: thiếu-niên, thiếu-nữ chơi hi-li; có nữa ăn, người đánh giấy chơi hi-li. Người ta chơi hi-li trong khi ăn, trong khi gọi điện-thoại. Người ta nói các quan tòa cũng chơi hi-li nơi tòa án.

(Regards)
K. Thanh-Quê

Một tờ báo « già » nhất hoàn cầu

MỘT nhà nhật tin « la » là Paparus cho chúng ta biết một tờ báo « già » nhất hoàn cầu. Đó là một tờ báo ở Pékín (China) tên là « King Pao » đã « sống » được 1500 năm.

Tờ báo ấy mới xuất bản tên là « Pé-king Pao » và mỗi tháng ra một kỳ, ngoài ra không có một tờ báo nào khác, và những người có chức sắc trong nước mới có thể mua được. Ngọn luân của tờ báo ấy mỗi ngày

được thêm rộng; nên một hôm ông chú nhiệm đã cả gan viết một bài diễn Hoàng đế. Ngày hôm sau, tức khắc ông ông chú nhiệm ấy bị chém dưới lưỡi gươm của một người đao phủ.

Năm 1800, tờ Péking Pao đổi ra nhật báo và theo một thể tài mới, và đứng những tên chỉ như những báo ở Âu-châu: chính trị, văn chương, thi ca và cách trí.

Năm 1907, Hoàng-hậu Trung-hoa bắt đóng cửa tờ Péking Pao vì đã tố giác những điều tham nhũng của Hoàng-thái-tử.

Lần này thì ông chủ nhiệm được trắng án rồi tờ Péking Pao lại được tái bản nhưng tên đổi là « King Pao ».

Năm 1907, Giám-Quốc Trung-Hoa là Viên-thế-Khải tha giấy phép tờ King Pao vì đã xử đầu làm rối loạn cuộc trị an.

Đó là đời một tờ báo đã bị kết liễu.

A. B. C. Artistique et littéraire

Ng. như Tích dịch

Y học trào phúng

BÁC SỸ GATTI cắt nghĩa một cách trào phúng về y học như sau :

« Khi ốm là một cuộc số sát của người ốm và bệnh. Người ta gọi đây thuốc, bit kim mắt, tay cầm gậy đến kết liễu đám đình nhạo. Nếu may mắn thuốc đánh trúng bệnh thì cuộc cãi lộn sẽ tan và trái lại, đánh trúng người ốm thì người ốm chết !

(Reviore) B.V.

Ngày Nay

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ
80, Đường Quan-Thành, Hanoi
Giấy Nội số 874

Giá báo :	Một năm	Sáu tháng
Đông-dương	3p80	2p00
Pháp và thuộc địa	4 20	2.50
Ngoại quốc	7 50	4.00
Các công sở	6 00	

Mua báo kể từ 1er và 15, và phải trả tiền trước.

Giám đốc: Trần Khánh Giư

Về việc đăng quảng cáo trong N. N., xin thương lượng với ông Nguyễn-trung-Trạc
80 — Đường Quan Thành, Hanoi

Bertholet ingénieur. Parc Joséphine à Tam-Đảo (Vinh-yên) kỹ-sư đã viết lòng cho trình đống : « Bì làng là làng trong tư tưởng những bà yêu này là những phép thần kỳ không nghi hoặc chỉ nữa, của bà và phi, những phép đó cho chúng ta biết chân hạnh phúc ở đời, nó thảo đở bao nhiêu khổ tâm, tội ác, quyền sinh, Hết cả nghĩa chữ nhân ái là ở đó ». « Ces philtres, énigmes troublantes dans les spéculations sans sans doute des hommes de génie. Trésors inestimables, ils nous ont permis de goûter le vrai bonheur de la vie en déchargeant bien des maux de l'âme, des crimes, des suicides. Là, tout le sens de la charité ». Truyền giấy rất rõ ràng chỉ một lần là hoàn toàn làm được. Liệu học rất lần đến, giấy cho tình cảm, không bao giờ sinh ghét nhau. Những phép này cũng tôi đã tiếp được nhiều lễ tạ giấy khen. Trung đẳng pháp 3p00. Siêu đẳng pháp 6p00. Người Tây, quan trường phú hộ trả gấp đôi. Người lao động Trung đẳng 2p00. Siêu đẳng 5p00. Chúng tôi có phép thần kỳ là làng : phép trừ ác thù bỏ bằng thần chú (trừ năm con không sai một). Loại hồ báo tình khôn lăm đi dân tâm rất nguy hiểm, đánh thuốc độc không khi nào được. Chúng tôi thần chú vào con lợn con chó sống, đem săn bắt cho rùng rợn. Hồ báo thối vật sống, liên thời, nhưng sẽ bị chết, chúng tôi dứt giải 6000p từng, ai không tin thần học đến thì thử chúng tôi là không có phép lạ làng đó. Được cuộc tình 6000p, thua chỉ trả 300p. Thí nghiệm sắc nhiệm. Làm tờ cam kết lại phỏng tuất st. Ai muốn đầu tư, nên viết thư.

TRHỆ LỆ HỌC PHÉP. — Gửi recommende tên tuổi và mandat số tiền bằng phép muốn học để trích người Quản lý. Trong thư báo hậu tạ một số tiền (tỷ tám người học) sau khi đã được tại chỉ tình trường. Sẽ trích một nửa giúp các hội phúc. Bận nào có điều chi muốn hỏi và muốn đở công chờ đợi thì viết rõ trong thư : « Cảnh tôi thế này... tôi muốn thế này... Lương tình sinh xem xét, nếu ứng dụng trong trường hợp đó, xin gửi phép contre remboursement tên tuổi tôi... ». Cần đổi điều chi, gửi bit tem trả lời, gửi contre remboursement thêm 0p80 cước phí. Người học muốn phép gửi recommende đính thêm 0p20 tem. Lừa yêu nên ứng dụng vào hết mọi trường hợp và ái tình học muốn phép gửi recommende đính thêm 0p20 tem. Lừa yêu nên ứng dụng vào hết mọi trường hợp và ái tình học muốn phép gửi recommende đính thêm 0p20 tem. Lừa yêu nên ứng dụng vào hết mọi trường hợp và ái tình học muốn phép gửi recommende đính thêm 0p20 tem.

Những phép này cần chi vào thần trí học rất linh kỳ không phải là phương pháp mê tin dị đoan. Tiếp kiến các bạn la thăm chữa trị năm và thứ bảy từ 2h30 đến 5h30. Thư và mandat viết tên người quản-ly : T. ĐỨC professeur. Villa de Muec TUÂN PHỦ BUI. Rue Châu-cầu Phủ lý Tonkin. Vì nhiều bạn yêu cầu đăng tăng giá, chúng tôi chiều ý vốn nguyên giá cũ.

cảm sinh ra ái tình, ái tình sinh ra một hiện tượng gọi là trong yêu có sức thần kỳ làm cho hết thảy mọi người nam nữ dù bậc học bậc. Một người dùng phép đi chinh phục tâm hồn người khác người yêu chính phục lại bằng sự đồng cảm tương đương làm học giả Âu Mỹ gọi là thần giao cách cảm lực. Người chiến ăn trí tuệ người thật không khác chi một bộ máy vô tuyến kỳ lạ. Về bực thuật nhân đạo đó, Lương tiên sinh có hai phép : 1. Ái tình rất nồng nàn là phép hộ mệnh cho mọi người. Sự chú ban thera có gia đình, hoặc có gia đình rồi nhưng vì cảnh tang ở gần hay là đã quen biết hay chưa quen biết, hoặc ban ban, quan trọng, dân dưới yếu miễn chân tâm, chiều ban mọi điều. 2. Ái tình rất nồng nàn là phép hộ mệnh cho mọi người. Sự chú ban thera có gia đình, hoặc có gia đình rồi nhưng vì cảnh tang ở gần hay là đã quen biết hay chưa quen biết, hoặc ban ban, quan trọng, dân dưới yếu miễn chân tâm, chiều ban mọi điều. Ái tình rất nồng nàn là phép hộ mệnh cho mọi người. Sự chú ban thera có gia đình, hoặc có gia đình rồi nhưng vì cảnh tang ở gần hay là đã quen biết hay chưa quen biết, hoặc ban ban, quan trọng, dân dưới yếu miễn chân tâm, chiều ban mọi điều. Ái tình rất nồng nàn là phép hộ mệnh cho mọi người. Sự chú ban thera có gia đình, hoặc có gia đình rồi nhưng vì cảnh tang ở gần hay là đã quen biết hay chưa quen biết, hoặc ban ban, quan trọng, dân dưới yếu miễn chân tâm, chiều ban mọi điều.

Cười

TRUYỆN NGẮN của THANH-TỊNH

LAN ra lấy chồng năm mười tám tuổi. Chồng Lan là một chàng thiếu niên tân học được bố làm thừa phái đã hai năm. Tính tình Thủy, chồng Lan, đã bị những nghĩ lễ ở Nam Triều thay đổi nhiều lắm. Thủy dần ra buồn bã và nghiêm nghị trọn ngày. Thủy không còn là một anh chàng ngộ nghĩnh, tinh quái như ngày xưa nữa. Trái lại, Thủy rất đạo mạo và cũng vì vậy, rất khó tính. Nhưng Lan bao giờ cũng như xưa, bao giờ cũng biết hơn hồ đoán những sự buồn vui với nụ cười rất tinh tú. Vì xưa kia, lúc còn là một cô nữ học sinh trường Đồng Khánh. Lan đã được chị em bạn lớp cho cái mỹ danh là Tiểu Nữ. Vì trợn cười của Lan lúc nào cũng rỏa như nước suối chảy và những chuyện vô duyên đến đâu cũng làm Lan thốt một nhíp cười yêu

đời và trong suốt. Trước hồi Lan về nhà chồng, mẹ Lan một hôm đã gọi Lan đến bảo :

— Con ạ, rồi đây con có chồng hay có con, hay đến học đâu rãng rãng đi nữa, con cũng không khi nào trở nên một người nghiêm chỉnh được.

Lan thờ ngáy ngáy vào lòng mẹ không đáp. Lan thăm nghĩ muốn trở nên một người nghiêm chỉnh thì đừng cười, nhưng nghĩ đến đây Lan đã che miệng cười vang rồi.

Về nhà chồng tính tình Lan lúc nào cũng tươi vui như con sao ngàn buổi sáng. Lan đi khi buồn. Và nếu gặp những lúc đáng buồn Lan cũng chỉ than thở một lát rồi lại tươi cười như cũ. Nhưng trong cảnh làm dâu, nụ cười trên môi Lan đã lần lần mất sự tự do và càng ngày càng thấy khó khăn và khó kiếm.

Lan thấy chồng mỗi ngày mỗi

đạo mạo hơn thì có vẻ buồn nhưng không dám nói. Mỗi lần mẹ chồng đi vắng thì Lan đã tìm đủ cách để chọc Thủy cười cho kỷ được. Nhiều khi cách chọc đã trở nên tài tình và ý vị không ngờ. Nhưng Thủy lúc nào cũng nhìn Lan với vẻ mặt nghiêm nghị hay nói với Lan những chữ rất chua chát. Cũng may Ngọc, em trai Thủy, lại được cái duyên hải hước rất tinh thạo. Lan nhờ vậy cũng đỡ phiền đôi chút. Vì nụ cười tươi tắn của Ngọc, Lan không bao giờ tìm được trên đôi môi nhợt nhạt của bà gia hay giữa khuôn miệng héo tàn của Thủy.

Ngọc cũng một tuổi với Lan nhưng lại đứng cao hơn Lan một má tóc. Ngọc thấy mẹ có vẻ nghiêm khắc với Lan thì buồn lắm. Ngọc lúc nào cũng sẵn sàng bênh vực Lan hay nhận những cái lỗi con con mà Lan vô tình đã phạm đến. Chủ ý của Ngọc là để che Lan những tiếng bực liếng chỉ của mẹ. Vì Ngọc đã chán biết tình mẹ đối với con lúc nào cũng dịu dàng hơn tình của bà gia đối với nàng dâu. Nên những lúc bị la oan Ngọc chỉ nức nở cười, ra chiều thích chí lắm. Lan cũng biết lòng nhân từ của Ngọc nên rất cảm động.

Ngày nào Ngọc cũng đi học về sớm hơn Thủy. Ngọc về nhà là đem theo những trận cười không ngớt. Những trận cười có thể

gọi là thông minh và trong sạch lắm. Chỉ những lúc có mặt Ngọc, Lan mới được nhíp lộ những nét vui tươi và quên không tự đối trong những cử chỉ trang nghiêm phiền phức nữa. Thật ra Lan cũng khó nhịn cười được trước những cách pha trò rất khôn ngoan của Ngọc. Ngọc thấy Lan cười thì tự nhiên thấy trong lòng vui sướng. Rồi trở nãy qua trò khác, Ngọc luôn luôn diễn với những cử chỉ xem rất ngộ nghĩnh — và cũng nhờ vậy — rất buồn cười. Nhưng mỗi lần thoáng thấy bóng mẹ đi qua thì Ngọc lại hăm phảng trợn cười lại. Lan tuy biết không phải lúc đáng cười nữa, nhưng thấy vẻ mặt của Ngọc tự nhiên vui tươi tỉnh thì đưa hai tay che miệng cười to hơn trước. Mẹ Ngọc thấy vậy chỉ đưa mắt liếc Lan một cái dài rồi lảng đi qua phòng khác.

Trưa hôm ấy, ăn uống xong xuôi, Thủy cầm quyển sách để đứng bên cạnh Lan rồi vừa lật từng trang sách vừa nghiêng đầu nói sẽ :

— Nụ cười có duyên đến đâu, nhưng để nở ra không nhắm lúc, thường thường làm cho những người ở chung quanh mình giận, mẹ ạ. Vì họ cứ tưởng, và tưởng đúng, người cười là người chế riễu họ hay hơn nữa, khinh miệt họ.

Lan chán biết Thủy muốn dạy khéo mình nên đứng cúi đầu yên lặng.

Sợ Lan giận, Thủy vội nói chữa :

Lời bà cáo cho khách phong tình, ai cũng nên biết :
Đã rành một số tiền lớn để theo một công cuộc trong 3 tháng.

CAM ĐOAN CÁC NGÀI KHÔNG MÁT MỘT XU NHỎ.

Bắt đầu từ 1er Novembre 1937 này, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** chữa không hẳn cho các người, bị lâu ra mả, buổi tức, bị Giang-Mai hạch loét, quả soái, bị Ha-Cam lấy số lễ loét, Mục đích cách chữa không lấy tiền này là để giúp các bạn bị bệnh phong-tình khỏi phân vân tìm chọn một thứ thuốc nào trong khi mắc bệnh, vì nữa cho sự chữa không lấy tiền này, là để tỏ rõ cho mọi người biết nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** không riêng chỉ bán thuốc phong tình để kiếm lợi, mà còn những thuốc khác, chữa những bệnh khác, điều được quốc dân tin cậy rất nhiều. Thuốc chữa bệnh phong tình cũ, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** thì ai cũng biết tiếng, bệnh chầy chần hạp về sách cũ, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** mà nhiều người đã biết tiếng và ca tụng tự trước đến nay. Cuộc chữa bệnh phong tình không lấy tiền này sẽ thi hành vào 3 tháng, kể từ 1er Novembre. Xin hết thảy các giới anh em vui lòng giới thiệu cho khắp anh em giau nghèo sang hèn đến biết, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** đã rành một số tiền lớn để chỉ phí vào công cuộc này. Xin viết thư kể bệnh rành mạch và gửi theo tiền cước bằng Timbres sẽ có đủ thuốc để các ngài dùng, đến lúc khỏi bệnh.

NHỚ NÓI THÊM. — Các ngài nào hiện đang chữa bệnh ở một nơi nào, thấy chưa đỡ hoặc chậm khỏi, mà các ngài đã trả tiền trước rồi, cũng đừng nên tiếc mà theo đuổi hoài công. Nên thì ngay nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** mà chữa các ngài sẽ không mất một xu nhỏ, mà chóng được khỏi bệnh.

Nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC cần bạch

— Tôi muốn nói vì ông tham Hiên cười không nhắm mắt, nên cụ Thượng giận cả buổi sáng này.

Lan nhẹ dạ tin ngay. Đứng yên một lát, Lan tươi cười hỏi :

— Thế cụ Thượng có nói gì không ?

Thủy trẻ môi đáp :

— Đã lớn thì hiền và biết lấy chữ còn thơ dại gì mà để cho người ta phải mất công dạy.

Lan biết chông mắng khéo mình nên buồn khổ lắm. Hai mắt của Lan đã đỏ ngầu lên và rơm rớm những lệ. Lan với lấy cái bình nước để trên ngực rồi thoãn thoát đi xuống bếp. Nhưng chỉ một lát sau Thủy đã nghe tiếng cười lạnh lạnh của Lan trước phòng học của Ngọc rồi. Thủy tức bực vọt mạnh quyển sách trên bàn rồi chấp hai tay ra dâng sau, thần thờ đi ra công.

Mấy hôm sau trông bộ Thủy đôi với Lan có chiều gât gông và cay chua lắm. Nhưng Lan chỉ đáp lại bằng những nụ cười rất xinh hay bằng những phút trầm ngâm rất ngoan ngoãn. Trông thấy vậy Thủy lại càng tức tối thêm và đâm ra cầu nhau hơn trước. Vì vậy gương mặt Thủy trông mỗi ngày mỗi già, còn Lan thì lúc nào cũng nhí nhảnh và vui tươi như một cô gái còn thơ dại.

Một buổi sáng chửa nhật, Thủy đang tiếp chuyện vui vẻ với các bạn trong phòng khách thì Lan đi hái hoa ở vườn ngoài vào. Tuy đứng ở ngoài hiên, Lan cũng nhận được những câu chuyện nhạt nhẽo và những nụ cười vô duyên đang nức nở trong phòng khách. Những câu chuyện ấy Lan đã cho một tên riêng, là câu chuyện quan trường. Ngọc thường đồng ý kiến với Lan và cho lời nói của Lan là đúng.

Thoáng thấy bóng Lan bước vào nhà, Thủy dấy ghế đứng dậy rồi bước ra đứng trước mặt Lan. Thủy lên tiếng ung dung nói :

— Mơ đi xuống bếp gấp, chẳng mẹ đã cho gọi mơ hai ba lần đấy.

Lan dăm dăm nhìn Thủy đáp :

— Nhưng mẹ đi phố từ khi sáng cơ mà !

Cặp môi ướt bóng của Lan sấp trề ra cười thì Thủy đã vội vàng nói rất sẽ nhưng có vẻ giận dữ lắm :

— Thôi mơ xuống bếp đi ! Mơ trẻ con lắm.

Lan cũng biết có mặt mình thì Thủy sẽ mang tiếng với chúng bạn nên cúi đầu đi thật nhanh xuống bếp. Lan đặt giỏ hoa trên ghế rồi buồn rầu nhìn xuống đất. Lấp lấp Lan thấy chân ngón lấm. Lan giận Thủy đã nở đuôi Lan trước mặt chúng bạn. Hai mắt của Lan đang rơm rớm nước mắt thì một cái bóng đến vụt

qua thật nhanh trước mặt Lan. Cái bóng ấy đã quyền được cặp mắt Lan nhìn ra vườn. Thì ra lúc ấy Ngọc đang quay lộn trên thanh sắt gác trên hai cây cau. Trông thấy Ngọc tập thể thao, nét vui tươi đã trở về với Lan trên gương mặt. Lan cảm thấy hình ảnh của Ngọc đã an ủi được Lan nhiều lắm. Lúc thấy Ngọc quay lộn luôn mấy vòng chưa nghỉ thì Lan bất giác vỗ tay cười như nắc nẻ.

Ngọc quay đầu lại nhìn thấy Lan thì vừa dún mình lên cao vừa tươi cười hỏi :

— Chỉ đi hái hoa về đấy phải không ?

Lan cười đáp :

— Vâng. Ngọc có muốn mình biếu cho vài đóa hoa không ?

— Chỉ nói phải đấy, em cũng cần ít đóa hoa để bỏ trong phòng học cho vui.

Lan đưa tay ngắt những cành hoa héo rồi nhìn ra vườn hỏi :

— Nhưng Ngọc ưa thứ hoa gì để mình lựa cho ?

Ngọc còn đánh quay thêm một vòng trên thanh sắt nữa rồi mới đáp :

— Hoa Ngọc Lan, chị ạ !

Câu nói vô tình của Ngọc đã làm cho hai má Lan tự nhiên hồng ửng đỏ. Lan bẽn lẽn nhìn lên nhà lớn như sợ có người đứng nhìn thấy.

Thủy Lan không đáp, Ngọc quay vào nhà hỏi tiếp :

— Chỉ có nghe rõ không ? Thứ hoa Ngọc . . . .

Nói đến đây thì Ngọc bỗng ngập ngừng run sợ như người bị thôi miên. Ngọc đã nhìn thấy cặp mắt dầy lệ của Lan nhìn ra Ngọc, dịu dàng và cảm động quá. Quả tim Ngọc đập mạnh.

Ngọc đến bên bờ tre lấy áo mặc nhanh vào rồi lững thững đi ra vườn, vor vẫn nhìn mấy đợt cau phồng thẳng lên trời như những ngọn giáo. Ngọc nhận thấy lòng mình lúc ấy bán khoản và bối rối quá. Chính Ngọc cũng không biết tại sao. Ngọc muốn đi về xuống phía sau nhưng đường phía ấy hẹp quá và có những cành cây ngăn bức lại. Ngọc đưa tay vịn lấy một cành định kéo ra để đi nhưng không biết nghĩ sao Ngọc lại thần thờ đứng một bên cây, cúi đầu nhìn xuống đất. Toàn người Ngọc lúc ấy ngồng bưng như lên cơn sốt. Nhưng Ngọc bỗng giật mình lúc nhận thấy trên má mình hơi ướt. Ngọc không dám đưa tay lau vì Ngọc chỉ sợ biết đó là những hạt lệ của mình. Nhưng lúc ngàng đầu nhìn lên cây thì Ngọc lại rùng mình tái cả mặt. Ngọc không thể tự dối mình nữa. Ngọc đã ôm mặt nức nở khóc. Vô tình Ngọc đã đứng tựa bên cây . . . Ngọc Lan.

Thanh Tịnh

Une silhouette élégante
s'acquiert
chez
VAN PHUC tailleur
Diplômé de coupe à Paris
avec Félicitation du jury
70c, Rue Jules Ferry Hanoi

Arrivage :
WIKBACH, VORMUS, GOLDAR TREC CATS.

Mua AO LEN

Các ngài muốn khỏi mua nhầm len gai hay len pha sợi, chỉ đến hiệu dệt **CỤ CHUNG** là nhà có đủ lớn nhiệm. Hiện nay đang trưng bày các áo kiểu mới năm nay.

CỤ - CHUNG

100, Ru du Coton, Hanoi

NẮNG TRONG VƯỜN

TRUYỆN NGẮN của THẠCH-LAM

(Tiếp theo)

TÔI trở dậy ra tựa cửa phòng, thấy Hậu đứng bên cái bể ngoài sân, đang với gáo múc nước rửa tay. Người cô nổi lên nền lá xanh như một bông hoa trong sáng sớm. Tà áo trắng của Hậu theo chiều gió bay phất phới, và tất cả ánh nắng, lá cây, bóng mát cũng hình như đang tung bùng rộn rã chung quanh người thiếu nữ tươi tắn ấy. Một lát, tiếng nước rội lauh tanh trên hòn đá nhẵn, rồi từng giọt qua cái nứa che, thành tho: rơi vào bể. Hậu rửa mãi hai bàn tay xinh xắn, ngấm nghĩa mãi các ngón tay hồng hào. Rồi tôi thấy cô nghiêng mình trên mặt bể, soi bóng mình dưới nước, tay đưa lên sửa lại mái tóc. Khi ngừng lại, vô tình nhìn thấy tôi, Hậu e thẹn vội vàng đi lẩn vào trong vườn.

Từ hôm ấy, lúc nào tôi cũng cảm thấy bóng dáng Hậu quanh mình. Những sách vở tôi xem đều được xếp rất có thứ tự, những bút mực trên bàn cất rất ngăn nắp, cho đến cả quần áo

của tôi cũng được tay Hậu chải chuốt rất sạch sẽ. Tôi đoán cô ta muốn biết về tôi lắm; những sách viết cũ của tôi nhiều lần thấy mở tung, và một đôi khi, một mùi thơm thoang thoang đưa ra, như có một bàn tay ướp nước hoa đã lẩn giờ đến.

Nhiều bận đi trong vườn, tôi bỗng thấy Hậu, như đột nhiên gặp tôi. Cô e lệ nép vào bên nhường lối cho tôi, hay nở một nụ cười trên đôi môi thắm. Có khi đứng trên đồi, tôi thấy cô đi men bờ cỏ, tìm kiếm những bông hoa đồng, để làm một bó hoa mới mà hương vị như cánh quế, mà lát nữa tôi chắc sẽ thấy cài trong bình trên bàn học.

Dần dần, tôi quen nói chuyện với Hậu. Khi gặp hai chị em hái chè trong vườn, tôi dừng lại hỏi một hai câu, để thấy đôi má nàng hồng lên trong khoảng lá xanh, và đôi mắt tím của nàng long lanh sáng. Tôi nhận thấy có thơ ngây như bông hoa cỏ, tâm hồn giản dị như các người quê. Có giờ hết các áo đẹp ra mặc, những áo kiểu mới sáng màu và

tha thướt, làm nổi vẻ đều đặn của thân hình; mái tóc cô lúc nào cũng chải chuốt rất mượt, anh ảnh như tơ. Cô muốn làm vừa lòng tôi biết bao nhiêu! Cô giàng buộc chung quanh tôi một vẻ mến yêu uyên chuyển, một ý thân thiết đậm đà. Còn tôi, tôi cũng thấy vui vẻ mỗi khi đến gần cô.

Chúng tôi trở nên thân mật như một đôi bạn quen. Những cuộc đi chơi của tôi đều có cô ở bên cạnh. Cô đi sát vào tôi, có khi tư lự như nghĩ ngợi một sự gì, có khi náo nức như một đứa trẻ. Những khi len lỏi qua các vườn chè, nương sắn, tôi giờ tay đỡ cô bước qua một bụi đá hay một bụi cây; cô nắm chặt lấy tay tôi, dựa người lên vai tôi, sung sướng và tin cậy.

Hậu bây giờ đã khác hẳn cô thiếu nữ rụt rệ và e lệ ngày tôi mới đến. Hậu đã trở nên một cô gái làm dáng, mơ màng và buồn rầu, đầy cái sức mạnh của tuổi trẻ.

Mỗi ngày, Hậu lại tỏ cho tôi biết cái tình yêu của nàng; một đôi con mắt, một nụ cười, một dáng điệu mà tôi hiểu. Thân thể trẻ non của cô rung động dưới cái nhìn của tôi, tất cả người cô nở ra trước tình yêu như một cái mầm non trong ánh nắng. Tôi sản sóc Hậu như một người tình nhân, riêng với cô, tôi kể những chuyện trên Hà thành, chỗ tôi ăn học. Cô hỏi tôi về những thiếu nữ xinh đẹp ở tỉnh, những quần áo và trang điểm mới, những cuộc giao du của tôi với bạn gái cùng học một

trường. Nghe tôi nói, cô yên lặng, mơ màng, rồi vùng nắm chặt lấy tay tôi, rồn hổi:

— Anh, em có xinh đẹp như các cô ấy không? Em có trang điểm khéo hơn không?

Tôi chân thật đáp:

— Có, Hậu đẹp hơn nhiều, các cô ấy không sánh kịp.

Hậu lắc đầu, nhìn tôi bảo:

— Sang năm em cũng lên tỉnh học với các cô đó. Rồi anh xem, em sẽ đẹp thế nào.

Hậu lại ngồi sát bên, tôi nghe thấy hơi thở của cô rồn rập. Buổi sớm, có mặc cái áo lụa mảnh màu đỏ, càng tươi bẽn nước da trắng nuột của Hậu. Tôi đoán thấy cái thân hình mềm mại, hai cánh tay chắc rắn, đôi vú nõ và tròn. Người Hậu như thoảng rã một thứ hương thơm ngát và say sưa.

Những buổi trưa, tôi rủ Hậu ra bờ sông Cong. Chúng tôi bỏ giầy ngồi trên cỏ ẩm, dưới bóng mát của một cây trám cành lá um tùm. Trước mặt chúng tôi, giầy đôi xanh tím lóc trong ánh nắng, trời xanh thẳm và sáng như tấm gương. Một vài đám mây trắng thông thả đi trên đỉnh đồi. Chúng tôi nghe ngóng cái yên lặng của buổi trưa, theo giòng nước chói ánh nắng đi xa. Thỉnh thoảng, một bóng cá nổi trong cảnh lau sậy, lờ đờ lên gần mặt nước như nhìn trộm hai chúng tôi, rồi lại vùng quảy đuôi chìm mất.

Hậu sung sướng đùa nghịch như một đứa trẻ con. Cô ngồi trên bờ, bỏ thông hai chân xuống khuấy nước. Nước mát và trong, da chân Hậu trắng xanh bên lá cỏ. Rồi chúng tôi tìm một cây si

MỘT QUYỀN SÁCH RẤT CÓ ÍCH CHO :

Các nam nữ học sinh, người buôn bán và đi làm

■ Muốn học cho giỏi tiếng Pháp ■

HỌC TIẾNG PHÁP

(Pour apprendre le Français)
của

TRƯƠNG - ANH - TỰ

Do hiệu sách BẮC-HÀ 55, rue de la Citadelle, Hanoi xuất bản, ra từng tập một, gồm có bốn phần :

a) Những câu thường dùng để nói chuyện; — b) Những tiếng và câu thường dùng trong tiếng Pháp dịch ra tiếng Nam; c) Những câu thường dùng trong tiếng Nam dịch ra tiếng Pháp; — d) Những điều cần biết để viết và nói tiếng Pháp cho đúng

Đã có bán ở khắp các hàng sách

PHẠM - ĐÌNH - HIỀN

GIÁ 0\$10

ven bờ, trèo lên cành là trên mặt sóng, chạm đầu vào nhau nhìn bóng chúng tôi cùng in xuống nước với trời xanh. Có khi Hậu và tôi cùng ngả mình dưới bóng cây, nằm thiu thếp trong cái nắng của buổi trưa. Một cơn chim khẽ hồng trong bụi, tiếng riu riu như vương vào cành lá, đánh thức chúng tôi dậy.

Hậu chiêm đoạt hết cả ý nghĩ của tôi. Mỗi khi tôi không muốn nhìn trời mây, cảnh vật, tôi lại trở lại với nàng. Chúng tôi mang sách ra cùng ngồi đọc ở ngoài vườn, tôi giảng cho Hậu nghe những truyện đẹp để trong sách và thỉnh thoảng tôi thấy nàng có vẻ mơ màng.

Một buổi sáng, chúng tôi đi sâu vào mãi nương chè bên sườn đồi. Hôm ấy tôi kể nốt cho Hậu một câu chuyện nàng vẫn thích. Bỗng tôi đứng lại, vì có cảm giác Hậu không nghe tôi nữa. Cò nhìn tôi, yên lặng, đôi môi hơi hé nở trên hàm răng trắng, hai mắt nhưng tìm rớt long lanh. Tôi bỏ quyển sách xuống, nhìn lại Hậu, tự nhiên hồi hộp, yếu mền trong lòng. Hậu đưa tay nắm lấy tay tôi, lần lên vai rồi kéo tôi lại gần mình. Mái tóc chúng tôi vương vào nhau, tôi thấy trước mắt tôi cái miệng xinh xắn của Hậu. Chúng tôi lặng lẽ ôm lấy nhau, say sưa trong cái hôn đầu tiên đắm đuối của linh hồn.

Hồi lâu, Hậu buông tôi ra, thân nàng hãy còn rung động trên cánh tay tôi. Chúng tôi nhìn chung quanh: cây cối bao bọc như một hàng rào xanh kín đáo; chỉ có hai chúng tôi, như xa lánh hẳn cuộc đời, xa lánh hẳn mọi người. Chúng tôi lại quên cảnh vật trong say sưa, trong cái đắm thắm của tình yêu tuổi trẻ.

Càng ngày Hậu càng đẹp thêm ra. Tình yêu dễ lại phăng phất trên khuôn mặt nàng một vẻ sung sướng hồn nhiên. Mắt Hậu sáng

hơn lên, dáng điệu uyển chuyển thêm: nét môi của Hậu rõ rệt, thắm như một vết thương, và lúc nào cũng như sẵn sàng để hé nở đợi chờ cái hôn ân ái. Hậu thành điềm đạm, bản khoan hòa trước, với những lúc bông bột, những lúc tin yêu. Tôi cũng bắt đầu yêu Hậu; tình yêu của nàng vừa làm tôi say sưa, vừa làm tôi kỹ dị, như một người đầu tiên bước vào một mảnh vườn đầy hoa cỏ lạ. Những cái hôn tha thiết và vụng về của Hậu có một hương vị mới mà tôi chưa từng được hưởng, hương vị được ngắt của một bông hoa dại. Vì Hậu, tuy đã đi học ở trường tỉnh, hãy vẫn còn ngây thơ; nhưng nàng không chất phác như một cô gái quê, không mộc

làng Vi phía trên, cả ông bà Ba với cô em gái cùng đi. Chúng tôi xuống một chiếc thuyền nan ông Ba đã thuê sẵn, ngược dòng sông Cong đi lên giữa hai dãy đồi trùng điệp. Mặt trời chiếu rực rỡ giải sông, một buổi chiều êm ả và bao la. Gió khắc thật rất hợp cho những lời tình tự, nhưng trong đám người, tôi và Hậu chỉ ngồi lặng, thia thẻo nhìn nhau. Chúng tôi không nói, nhưng hai quả tim cùng hồi hộp, nóng muốn được xa cách bạn người kia, khao khát những câu thổ thê bên tai, những cái nâng niu âu yếm. Suốt buổi hội, Hậu đắm đắm như chờ đợi, không để ý đến một cuộc vui gì. Một sự may bất ngờ làm cho chúng tôi sung sướng: ông bà Ba

trắng bắt đầu lên, một mặt trắng vàng đỏ, như một cái nia, từ từ nhỏ dần sau dạng thông ở trên đồi. Tôi đỡ Hậu xuống thuyền, rồi chúng tôi cởi giày, để mặc thuyền theo giòng chòi đi. Trên mặt sông, một cơn gió mát hiu hiu thổi, tiếng sóng róc rách vỗ vào mạn thuyền như một thứ nhạc vui. Phong cảnh lúc ấy thật là tuyệt đẹp: hai bên bờ sông, ruộng mạ non phớt theo chiều gió, nương chè sẫm thẫm ở ven đồi, mờ dần với dáng xa sau một làn sương nhẹ.

Vừa xuống thuyền, Hậu đã ôm quàng lấy vai tôi, kể đầu vào má tôi, ngáp ngừng nói những lời ái ái. Tôi thấy tâm thần trẻ và dào dạt của Hậu quẩn lấy tôi như một giấy leo, trên ngực tôi cái rắn chắc của đôi vú nâng. Chúng tôi hòa hơi thở với nhau, tóc nàng bông buồng sỏa trên người tôi, thoảng một thứ hương ngát dịu và đậm ấm.

Khi tiếng trống hội làng Vi đã nghe không rõ, Hậu ngồi dậy ở đầu thuyền, một tay dùng xuống sông. Nàng nghịch tung những hạt nước long lanh sáng như hạt ngọc. Trời đã hể mây, quang đăng một vùng rộng. Mặt trăng tròn nhỏ lại và trong hơn, vàng vạc trên cảnh đời.

Hậu bỗng nhiên cất tiếng hát khe khẽ, những câu hát phong tình ở nhà quê mà lần đầu nàng hiểu cái thi vị, bởi vì ca ngợi cái tình đang rạo rạo trong lòng nàng. Hậu có giọng hát hay, tiếng nàng ngân dài trên mặt sông theo dịp sóng. Rồi khi nàng ngừng lại, cả cái yên lặng của quãng không bao học lấy chúng tôi như nghe ngóng. Một tiếng vạc đi ăn đêm buồng lang lảnh ở đầu đàn.

Hậu tựa vào tôi trên mũi thuyền, không nói gì. Con thuyền cứ từ từ theo giòng nước trôi đi.

(Ký sau đăng hết)

Thạch-Lam

mặc như những người quanh nàng. Tôi thấy trong Hậu những của quý vô ngần của một tâm hồn vừa trong sạch vừa mê mải. Một buổi chiều hôm rằm, chúng tôi đi xem hội bắt cá ở

và có em được người anh họ giữ lại xem hội đêm, riêng chỉ có Hậu được phép về coi nhà. Tôi cũng tìm cơ thoái thác xin về.

Thế là chỉ có hai chúng tôi xuống thuyền. Bảy giờ trời đã tối,

PÉTROMAX RAPID

N. 827 — 300 Bougies,
1 Hơ dầu đốt định 16 giờ

N. 828 — 300 Bougies,
1 Hơ dầu đốt định 12 giờ

N. 829 — 300 Bougies,
1 Hơ dầu đốt định 10 giờ

Đèn MANCHON kiểu mới rất tốt

Mới phát minh tại bên ĐỨC

PÉTROMAX - RAPID N° 827 - 828 - 829

ĐỐT BẰNG DẦU LỬA, SÔNG BẰNG DẦU LỬA

Không cần phải dùng alcohol mà sáng như mấy kiểu đèn xưa. Cách đốt rất mau chóng lại sáng, mỗi lần đốt, đã có sẵn đồng hồ, coi theo số mà bơm cho tới đúng chữ, khi bơm xong, mở khóa nơi ống hơi, chích cây gạt về chỗ si hơi là ngọn lửa bắt sáng lên một cách rất mau, không lấy một phút đồng hồ là đã có đủ sức sáng. Lúc thì mở khóa dầu là tự nhiên ngọn lửa đèn manchon bắt cháy sáng ngay. Chỉ trong một phút đồng hồ là đốt xong cây đèn một cách mau lẹ, không sự chực chờ khế khấn điều gì cả. Thật là một kiểu đèn vô cùng tiện lợi, chẳng cần chú nào sửa chữa. PÉTROMAX RAPID là một kiểu đèn rất lịch sự chắc chắn, máy móc đơn sơ, giản dị, không hao dầu, chịu được mưa gió, ai rài rồi cũng ưa khoe ngợi về cùng. Đèn PÉTROMAX RAPID có bảo kiết liên ho.

Đại-lý độc quyền tại Hồng-Dương:

Chuyên bán bán đồ tiêu manchon và đồ phụ tùng các hiệu đèn, v. v.

N° 29 Bđ Tổng Đốc Phương CHOLON, Cochinchine

Établissements ĐẠI-ICH

THOAT LY

TRUYỆN DÀI của KHÁI-HUNG

(Tiếp theo)

VI

THÔNG đến nơi thì lớp học chưa tan. Nàng vừa trả tiền xe vừa chau mày làm hăm dọa mặt

minh :

— Cái đồng hồ của anh Căn nhanh đến nửa giờ !

Những xe nhà, cái sơn vàng, cái sơn đen đứng sát liền nhau thành một hàng dài, càng đặt ghềch lên bệ. Thỉnh thoảng mới xen lẫn vào một cái xe hàng xộc xệch, cũ kỹ, mũi bạc phếch, hay rách toí như cái tả bần.

Có anh phu kéo ngồi khệnh trong xe, phì phèo hút điếu thuốc lá rẽ liền về nhà nơi hàng nước bầy bán ở hành lang, lối đưa vào các lớp. Có anh khoác áo toí xe lên vai cho được ấm, ngồi co ro chờ đợi. Một bọn sáu anh quấy quần nói chuyện phiếm : luôn luôn thốt ra những lời tục tữu, và kể tiếp liền những dịp cười ngây ngô.

Thấy Hồng đến, họ tỏ mò ngưỡng lên nhìn. Một người lại gần hỏi :

— Thưa cô mấy giờ rồi ạ ?

Hồng trả lời đáp :
— Có lẽ gần mười một giờ. Tôi cũng không có đồng hồ.

Rồi nàng rảo bước đi vào trong hành lang. Bên cạnh đó, tiếng một ông giáo oang oang giảng bài tập đọc vụt nhắc Hồng, trong một giây, nhớ lại cả cái thời kỳ sung sướng theo học ở trường. Nàng đứng lắng tai nghe : ông giáo đương giảng nghĩa một điển tích trong một bài ngụ ngôn La Fontaine. Và ông pha trò có duyên quá khiến cả lớp phá lên cười từng trận.

Hồng rết run lên vì gió lùa. Lúc ra đi, nàng vội vàng không kịp mặc áo len đan. Nàng vẫn tưởng đến chậm quá, không ngờ lại sớm quá. Nghĩ lần thân, nàng toan quay về trước, không đứng đợi Nga nữa vì nàng bỗng cảm thấy cái cử chỉ của mình không được tự nhiên.

Buổi sáng nghe câu chuyện hay hay của gia-dinh ông giáo Lương, nàng sung sướng tự phụ được đóng một vai chính trong chuyện ấy, trong chuyện cảm động ấy. Một nụ cười nở trên

môi nàng. Nàng không ngờ ở đời lại có chuyện yêu nhau như thế ! Hai anh em, hai người đàn ông yêu nhau không biết quá tình nhân. Yêu đến ghen được với người thiêu nữ anh yêu. Yêu đến dứt bỏ được người yêu trong mộng. Tình anh em sâu xa đến thế ư ?

Tự nhiên nàng thấy Lương không tâm thường nữa, Lương mà nàng vẫn ghét cay ghét độc vì bộ mặt xấu xí, nhất là vì cái tình si ngốc của chàng. Trước khi về Ninh-giang, nàng muốn gặp mặt người ấy một lần cuối cùng, nói với người ấy một vài câu dịu dàng để chuộc lại cái tội đã khinh người ấy trong bao lâu nay. Nàng nghĩ thầm : « ở đời không nên khinh ai ». Nhờ tới đi ghé, nàng mỉm cười chua chát, sửa đổi lại ý nghĩ : « không nên khinh ai nếu mình chưa hiểu rõ người ta ».

Chỉ vì thế mà nàng không ra ga sáng hôm nay. Chỉ vì thế mà bây giờ nàng đến trường trễ hơn Nga. Nhưng tới phút này, nàng lại lo ngại, lo ngại vợ vẫn không nguyên nhân : nàng cảm thấy lờ mờ rằng hình như nàng không được đoan chính. Và nàng toan quay về ngay...

Bỗng Hồng giật mình : mấy tiếng chuông lanh lảnh thét lên. Tiếp liền tiếng cười nói ồn ào của học trò. Rồi ở các lớp bên hành lang, một bọn trò nhỏ ùa ra... Thấy Hồng, họ ngây người tỏ mò nhìn, hay nói lớn với

nhau những ý nghĩ của họ :

— Chúng mày ạ, để vợ ông giáo Hy đấy !

— Bậy ! Vợ ông giáo Hy tao còn lạ gì. Già hơn.

— Hay « elle » đến xin vào học ban tú tài ?

— Mày thử hỏi « elle » xem.

Một cậu ghé tai bạn thì thầm một câu, tức thì có tiếng reo lên :

— Ừ phải đấy, để thường vợ ông giáo Lương.

Và cả bọn cười phá lên, khiến Hồng xấu hổ đỏ bừng mặt.

— Im ! vô phép thế à ?

Một ông giáo quát mắng học trò, rồi lại gần chỗ Hồng, cúi đầu chào :

— Thưa... thưa cô, cô hỏi ai ?

Hồng chào lại, đáp :

— Thưa ông, tôi đón chị Nga.

— À cô Nga, cô Nga dạy première année ở trên gác Krea, cô ấy đã xuống đó.

Rồi ông giáo ngả đầu chào một lần nữa, từ biệt Hồng.

— Chị Nga !

Hồng cất tiếng gọi. Nga ngạc nhiên quanh, vì mới ở chỗ sáng đi vào lối hành lang hơi tối, nàng không trông rõ ai. Hồng vội chạy lại, cầm lấy tay bạn :

— Tôi đến đón chị đấy.

Nga cười :

— Cám ơn chị. Chị làm tôi lại nhớ thời còn bé học trường hàng Côt, ngày hai buổi me tôi cho vú già đến cửa trường đón tôi.

Rồi vú già với tôi đi bộ về nhà. Hồng cũng cười :

Mlle Quy, Tốt-nghiệp Khoa-học Điem-Irang tại Paris, trờng nom về massage, manucure, maquillage, giúp các bạn rất vừa ý.

SỬA RĂNG ĐẸP, VÚ NỮ

Da trắng mịn tươi đẹp mãi 2p, 3p. một hộp.

Tóc dài, nhuộm tóc đen, hung và bạch-kim, tóc rụng, rụng lông, gàu, lông mi dài cong, chóng cá (khởi nhân, không còn vết thâm, không phát lại), nốt sần nơi mặt, đều giá 1p. 2p. 3p. một hộp. Tóc mọc, giảm má, tàn nhang sạch hẳn, se, lông mày mọc thêm, vết son tím đen, gầy, béo, nở vú (tròn đẹp mãi) đều giá 2p, 3p, một hộp. Nốt ruồi, hột cơm, răng trắng, né da 0p50, 1p, một hộp. Trị da rần, nước nhỏ mắt đẹp sáng, đều giá 1p, 2p, một hộp. Thuốc trẻ đẹp lại tươi xanh tóc 2p, 3p, một hộp. Mụn phấn, mủ da lựa dăm rất bộp. Díp, dao, kéo, Massoelin 18p. mặt nạ cao-sơ, đồ uốn tóc giá 1p80, 2p80, 2p0p0, máy uốn lông mi 0p90. Rất đủ đồ sửa sê.

MỸ VIỆN AMY — 26, Phố hàng Than, Hanoi

— Vậy ta đi bộ về nhé ?
 — Trời ơi! đi bộ từ đây về chợ Hóm!
 — Sao không được ?
 Ai hỏi ở sau lưng :
 — Vậy hôm nay chỉ không đi xe điện ?
 Hồng ngược nhìn và nhận ngay được Lương, liền mỉm cười gật chào. Lương kính cẩn ngả đầu chào lại, hai má ửng hồng vì sung sướng. Nga quay lại bảo Lương :
 — Nếu chúng tôi đi bộ về thì anh Lương đi « hộ giá » nhé ?
 — Xin vâng. Hân hạnh cho tôi lắm lắm.
 — Vậy đi.
 Hồng ngập ngừng hỏi :
 — Đi bộ thực à ?
 — Lại chả thực !

Ba người đi ra đường. Mấy anh học trò lớn liếc nhìn Lương rồi khúc khích cười thì thầm nói chuyện. Lương để hết cả tinh thần vào Hồng. Ngoài Hồng ra, chàng không trông thấy gì nữa. Nhưng Hồng thoáng nhận thấy sự chế nhạo của bọn học trò, và nàng nghĩ ngay đến những giờ dài dang dẳng của Lương trong một lớp học ồn ào, mất trật tự, giữa một đám học trò hỗn hảo, tàn ác. Nàng ngược nhìn Lương, thương hại : hai cặp mắt gặp nhau, một luồng điện cảm tình làm rung động đôi mắt Hồng.
 — Sao chị lại đi về phía ấy ?
 Nghe Lương hỏi, Nga cười đáp :
 — Tôi cứ qua đường ra chỗ chờ xe điện. Vậy đi bộ thực nhé ?
 — Bây giờ đến lượt chị hỏi. Bao nãy thì chị... Hồng.
 Hồng ngập ngừng hỏi Nga :
 — Đi bộ... có tiện không nhỉ ?
 Hồng quen ở thành phố không bao giờ thấy cái cảnh nam nữ đi song song ở ngoài phố nên có chần chừ lên.
 Chừng Nga cũng hiểu thế, nên bảo bạn :
 — Ở Hà thành người ta không đi nghễ nhọc như ở Ninh-giang nhà chị đâu mà sợ.
 Hồng ngượng với Lương, chừa thẹn, cãi lại :
 — Ô hay, tôi có sợ gì đâu

Hay nói cho đúng, tôi chỉ sợ đi bộ về muộn làm anh phải chờ phân phải chờ cơm.
 — Chà! để anh chị ấy chờ, đôi ăn càng ngon.
 Trời hồ Hoàn Kiếm, thấy hai thiếu nữ đi chậm lại, Lương hỏi :
 — Hai chị mỗi chân rồi ?
 Hồng lắc đầu :
 — Chưa. Nhưng đi thong thả để ngắm hồ.

Nga cười :
 — Có chị ở nhà quê ra Hà thành thì thích ngắm cảnh hồ Hoàn Kiếm, chứ đối với chúng tôi, thì cảnh ấy đã trở nên tầm thường quá rồi.
 Lương cãi :
 — Thưa chị, không có lý nào thế. Hồ Hoàn Kiếm của chúng ta biến hóa trăm hình vạn trạng, mỗi lúc đẹp một khác, không bao giờ ngắm chán mắt được.
 Nga cười ngắt lời :
 — Cả đêm hôm hội Chính trung, thành phố trắng đèn đèn Ngọc sơn và thả con rồng giấy ngổ ngàng xuống nước ?
 Hồng lăm lăm khen :
 — Hồ Hoàn Kiếm đẹp thực !
 — Vâng, thưa chị, thực là một viên kim cương nạm trong khối ngọc thủy.
 Nga lại cười :
 — Thissì không !
 Rồi bảo Hồng :
 — Xin giới thiệu chị nhà thi sĩ Ba X... thường gửi i tá c phẩm đăng trên các tuần báo.
 Hồng vui vẻ hỏi :
 — Sao lại Ba X... ?
 — Vì anh Lương ký tên trois X (XXX).
 Lương nhún mình :
 — Lúc nhân rồi làm thơ chơi cho đỡ buồn, chứ thi sĩ thì siết gì !
 — Anh cũng có khi buồn kia à... Chiều nay, thứ năm nhân rồi, hẳn anh làm thơ cho đỡ buồn.
 — Chiều nay thì tôi không

nhân rồi, vì tôi đã nhận lời đến đánh tổ tôm đảng nhà ông Phi.
 Nga cười vui vẻ. Lương hiểu ý nghĩa cái cười ấy nên cũng cười theo. Nhưng cuộc tổ tôm góp một hai đồng ở nhà ông giám đốc buổi trưa hôm thứ năm và chủ nhật đã thành một thói quen trong đám giáo sư trường Đồng kinh. Và cái vẻ mặt nhanh nhẹn, những cử chỉ ngôn ngữ hồn nhiên và xỏ xàng của bà đốc chẳng ai còn lạ! Buổi dạy học sáng thứ năm, anh em thường hỏi nhau :
 « Hôm nay Phi có mời anh đến đánh tổ tôm không ? »
 Rồi họ mỉm cười, cái mỉm cười rất nhiều ý nghĩa ?
 — Ông thích đánh tổ tôm lắm ?
 Lương đang cười, ngừng bật để đáp lại Hồng :
 — Không, tôi có thích tổ tôm đâu! Nhưng nề ông Phi quá, nên thỉnh thoảng cũng phải nhận lời đến đánh.
 — Tưởng không thì trưa nay đưa chúng tôi đi xem phòng triển lãm của anh Gia. Chị Hồng chắc chưa đến phòng triển lãm, nhỉ ?
 — Chưa.
 Lương vội đáp :
 — Vậy tôi xin đi với hai chị, tôi cũng chưa xem.
 Hồng mỉm cười :
 — Nhưng ông đã nhận lời đến đánh tổ tôm.
 — Không sao gì, tôi lại xin kiểu nhé.
 Chàng ngả đầu chào hai thiếu nữ :
 — Xin tạm biệt, đúng hai giờ tôi lại tìm hai chị.
 Rồi không chờ hai người chào lại, hay nói một câu trả lời. Hồng thì thăm bảo Nga :
 — Anh ấy không sợ em giận à ?
 Nga phá lên cười khanh khách.

(Còn nữa)
 Khải-Hưng

Coiffure TRAC
 86, Rue du Chanvre, Hanoi
 Giá đặc biệt 0\$15

Lần thứ nhất xé ta có kiểu
 Chemisette đẹp :
CHEMISLETTE
ESTIVALE
 Le Tricot de 1938 !
 Các nhà buôn nên hỏi ngay
 tại nhà chế tạo :
Manufacture CỰ GIOANH
 68-70, Rue des Éventails, Hanoi
 Maison fondée en 1910

**Gió đưa cần trúc la-dà
 Những nhà lịch sự ai là chủ treo**
 Là thứ mành trúc tán thời, có đủ kiểu như :
 sơn thủy, lâu đài, các lối chữ triện ; có thứ mành riêng mừng đám khao, đám cưới rất lịch sự. Các mành thêu nẫu kỹ rất đẹp, ngâm vào essence hay nước sôi không phai-tróc như thứ mành sơn, sáu bằng giấy thép không đứt. Giá 2p50 một thước vuông, ở xa lấy catalogue xin gửi tem 0p65, và khi đặt mành giả cho 1/3 tiền thước.
 Thư và mandat gửi cho :
Monseur TRẦN-KIM-DÍNH
 618 Artistore Rue Sergent Larrivé
 Voie 233, Nos 93, 95, 97, et 99 — HANOI

NGÀY MỚI

TRUYỆN DÀI của THẠCH-LAM

(Tiếp theo và hết)

MỘT lát, chàng nghe thấy ở dưới nhà đưa lên tiếng cười nói vui vẻ của ba chị em, tiếng trong sáng của Lan lẫn với tiếng nói địa đàng và hòa nhã của Trinh. Trường nghĩ rằng trong ba người, Trinh là người sung sướng hơn cả, và chàng thấy cái cảm giác ấm cúng là trong lúc này, Trinh hẳn cũng đang nghĩ đến chàng. Trường tự nhiên mỉm cười một mình rồi đứng dậy đến bên tủ giờ máy quyền sách cũ. Đó là những sách học của chàng ngày xưa. Thấy những nét gạch và những chữ biên của mình trên các trang giấy, Trường tưởng nhớ lại cả quãng đời học hành chăm chỉ. Trường nghĩ lại đến những cái ước vọng của chàng lúc bấy giờ, và nhận ra sao trẻ con thế; chàng hồi ấy chỉ có một sự mơ ước, là thi đỗ

đề ra đi làm kiếm tiền. Có lẽ cái nghèo nàn ám ảnh nhà chàng và chung quanh Trường khi bà phán còn buôn bán ở An-lâm, đã làm cho chàng chỉ tha thiết có điều ấy. Thi đỗ là cái cách độc nhất của những nhà nghèo để bước lên một địa vị khá giả hơn. Nhưng bây giờ Trường mới rõ cái nhỏ mọn của điều mong ước ấy. Cuộc đời đã cho chàng bao nhiêu bài học hay. Trường không bán khoán vì cái cảnh nghèo của mình nữa; chàng không ganh ghét với những người sang trọng, giàu có hơn chàng - Trường nghĩ đến Quang, đến người bạn học cũ ở nhà quê - và tự thấy mình giàu hơn họ nhiều, giàu những tinh tình tốt đẹp, những ý nghĩ đậm thắm mà những người chỉ biết đến mình không bao giờ có được. Chàng tự kiêu đã mang trong tâm hồn những của quý thanh cao và phong phú.

— Anh Trường, mời anh bỏ sách để ăn cơm thôi.

Tiếng Lan gọi làm Trường dừng nghỉ. Chàng cúi nhìn trong sách một lần cuối cùng nữa, rồi từ từ gấp lại, cùng một lúc gấp trong trí nhớ một trang sách của đời mình. Trường có cái cảm giác những ngày cũ, những ngày chàng bán khoán, khó chịu đã qua như một giấc mộng, chỉ còn một chút mơ màng ám hận còn rớt lại. Một cuộc đời mới đang chờ đợi để đón chàng.

Mâm cơm bung lên để trên bàn. Dung và Trinh, mà hãy còn hồng hào vì gần lửa, tóc hãy còn vương bụi tro, tranh nhau sửa soạn bữa bát. Còn Lan thì tươi tỉnh vui vẻ như một con chim con, nâng nhìn Trường một cách tự đắc, như đề khoe với anh một món ăn ngon chính tay nàng đã làm.

Trinh đưa mắt về phía Trường.

rồi hỏi chị:

— Đợi anh Xuân về rồi mới ăn một bữa chứ?

Dung nhìn bà Nhi và mẹ, đáp:

— Thôi, mời mẹ với bà cứ ăn trước. Nhà tôi về ăn sau cũng được.

Trường toan nói thì của bỗng mở Xuân ở ngoài bước vào, có vẻ ngạc nhiên khi trông thấy mọi người. Trường đến gần anh, khẽ hỏi:

— Anh về muộn thế?

Hai anh em bắt tay nhau thật chặt, hình như trong cái nắm tay trao đổi bao nhiêu ý nghĩ. Trường thấy anh vẫn như trước, không có vẻ gì thay đổi. Chàng hơi lấy làm lạ, vì chính chàng đã thấy trong tâm hồn mình thay đổi nhiều. Trường muốn tỏ cho anh biết cái vui thầm thía trong lòng mình, nhưng chàng chỉ biết nhìn anh một cách thần yếu, lặng không biết nói gì.

Bữa cơm hôm ấy thật là vui vẻ. Mọi người quây quần chung quanh bàn; ánh sáng buổi trưa lấp lánh ngoài khe cửa, làm cho thời khắc thêm rực rỡ. Bà phán cầm đũa, ăn cần mời khách, rồi nhìn các con, nói:

— Hôm nay thật là cả nhà đông đủ.

Trinh âm con trên tay, ngồi tựa lưng vào thành ghế. Nàng ăn thông thả, thỉnh thoảng lại nhìn chồng. Một sự điều hòa sung sướng, không biết tại đâu, bao bọc lấy mọi người.

Tiếng cười nói luôn luôn vui vẻ, mỗi người đều thấy vừa tươi tắn trong lòng, vừa có ý muốn làm vui lòng người khác. Trường tưởng như có ánh nắng soi ấm vào gia - đình, làm rung động những giây tơ âu yếm.

Mấy ngày sau, hai vợ chồng

PHUC-LO'U

— AVENUE PAUL DOUMER, HAIPHONG —

Articles de Nouveauté
Chapellerie, Parfumerie
Lunetterie — Cravates
Chapeaux Feutres

SACS POUR DAMES & DEMOISELLES

Mời các bà, các cô lại xem những mẫu

Manteau năm 1938

Tại hiệu may ỹ phục phụ nữ tân thời

LEMIUR

N° 16, Rue Lê - Lợi

(Giống cây Thị Hùng Kèn, Hanoi)

Trường cùng với bà Nhi trở về An-lâm. Trường với Trinh lúc sưa soạn ra đi, sung sướng như hai đứa trẻ có sự vui mừng. Vợ bảo chồng :

— Em đó anh biết cây mọc đã nở hoa chưa nào ?

Trường giả vờ nghĩ ngợi lâu, rồi cười đáp :

— Có nọ rồi, nhưng mà còn đợi em về mới nở.

Bà Nhi tưởng hai con thật thà, nói chen vào :

— Năm nay rét muộn, để thường hoa nở rồi. Lúc me lên đây, cây đã có mầm non rồi thì phải.

Nghe mẹ nói, hai vợ chồng đưa mắt nhìn nhau. Trường và Trinh cũng biết rằng trong lòng hai người, hoa đã nở rồi, mà cái hương thơm kia đảo còn ướp mãi trong tâm can. Họ mang cả một mùa xuân mới mẻ trong lòng, một mùa xuân tươi đầy những hoa thơm. Trời tuy rét, nhưng trong gió lạnh, hai người đã tưởng thấy cái đầm ấm của những ngày êm ái.

Khi tàu sắp chạy, Trường chợt thấy một đôi vợ chồng với một đứa con cùng hấp tấp bước lên xe. Người đàn bà giắt con đến ngồi trước mặt chàng, trên ghế bên kia. Trường nhìn kỹ thấy người thiếu phụ hãy còn trẻ, mà

trông nét mặt hơi quen ; đột nhiên, chàng nhớ ra. Người thiếu phụ ở trước mặt chính là cô con gái ở bên cạnh nhà chàng ; Trường nhớ lại buổi tối hôm bà Ba đến chơi mừng chàng thi đỗ, chàng ngồi ngoài hiên, thấy cô gái bên hàng xóm ra ngoài cắt bàn ghế. Bây giờ cô đã có chồng con rồi ! Một nụ cười tự nhiên nở trên môi Trường khi nhớ lại cái kỷ niệm đã lâu ấy. Chàng nhìn ngắm cặp vợ chồng trước mặt với một cảm tình thân mật. Hai vợ chồng kia chắc yêu qui nhau lắm ; Trường thấy người chồng luôn luôn săn sóc đến vợ, nói những câu âu yếm, và trong con mắt hai người nhìn nhau ngượng biết bao nhiêu tình yêu. Đứa bé con kháu khỉnh luôn luôn nhảy nhót trong lòng mẹ, quàng tay lên cổ và sát má vào vai người thiếu phụ.

Cái cảnh thuận hòa vui sướng ấy Trường tưởng như là một phần chiếu của cảnh vợ chồng mình. Trường cũng cúi xuống bế Mai lên lòng hôn hít, rồi đặt con đứng giữa chàng với Trinh. Chàng muốn cũng nói với vợ những câu dịu dàng âu yếm, nhưng câu mà chàng đề hết cả cái thân yêu : Trường ngồi sát vào bên vợ với con, nhìn ra ngoài cảnh đồng rộng, những

làng xa xa xanh thắm ở chân trời quang đãng, Thỉnh thoảng, một lũy tre gần lại. Trường trông thấy thấp thoáng mấy nếp nhà gianh giữa khu vườn nhỏ : một vài người nhà quê đứng dưới nhìn lên. Trường tưởng ra trong mỗi căn nhà ấy, một cảnh vợ chồng yêu mến nhau, tuy giản dị và nghèo nàn ; và Trường thấy đối với những người quê mùa ấy thân mật và gần gũi hơn những người giàu có sống chung quanh chàng ; vì những người nghèo ấy cũng như Trường, giàu những tình yêu và thương mến.

Tàu gần đến con sông Tiên. Trường đã thấy qua đê nhỏ lên một vài cánh buồm nâu cũ từ từ đi. Rồi những nhà ở đầu phố An lâm dần dần hiện ra sau những góc soạn, với những đứa trẻ chơi nghịch ngoài thềm.

Bà Nhi quay lại hỏi Trường :

— Tàu sắp đến chưa, cậu ?

Trinh bỗng kêu lên một tiếng vui mừng, ôm lấy Mai, gột tay chỉ cho con xem :

— Kia, con trông, nhà ta ở sau dạng cây kia kia !

Trường cũng cúi mình ra ngoài nhìn. Qua những mái nhà gạch đỏ phố An Lâm, Trường thấy một đám xanh xanh, ở giữa mấy ngọn cau cao vút lên, rồi bên cạnh, giòng sông Tiên loang loáng. Chàng đoán cái nhà ngôi cũ của bà Nhi náu hình trong lũy tre, mảnh vườn rộng ra đến tận sông. Chàng đã thấy cái ngõ con đất đỏ, nơi khi trước chàng đã gặp Trinh lần đầu đi chợ về e lệ nép vào bên công. Chàng trông thấy giàn hoa-lý, mấy khóm hồng tươi tốt, và cây lăm lăm nở đầy hoa tím tím trên ao. Trinh khi hai người đứng lặng nhìn nhau như trong một giấc mơ.

Trường cúi xuống hôn con, rồi giữ lấy tay Trinh, đợi mảnh vườn gần lại. Hai người bồi hồi sung sướng nói lại cái thời khắc ân ái khi xưa ; và mùi thơm dịu dàng, đậm thắm của hoa mộc như đã theo chiều gió thoảng thấm vào tâm hồn hai vợ chồng.

HẾT

Thạch Lam

SẼ ĐĂNG TIẾP MỘT TRUYỆN
DÀI CỦA THẠCH - LAM

Hàng nghìn thiếu phụ đã tìm thấy hạnh phúc và si tình nhờ cách giản dị này. Vì thế mà các thiếu phụ có được nước da đẹp đỏ của một thiếu nữ mà đàn ông rất yêu đương. Mỗi buổi sáng các bà các cô nên đánh kem Tokalon (màu trắng, không có chất nhờn lên mặt và chỉ thời sẽ có một sắc đẹp thiên nhiên, và nhờ thế mà phần đánh được đều, không bị lại thành tảng. Trong kem Tokalon (màu trắng) có chất kem thật tươi tốt, có dầu olive, cũng là nhiều chất bổ và làm cho trắng. Nhưng chất ấy làm mất những tàn nhang làm cho các lỗ chân lông se lại ; mà chỉ trong ba ngày làm cho da rất xấu xí đến đâu cũng trở nên tươi tắn, mịn màng và đẹp đi. Ngay hôm nay các bà các cô hãy neo hết đầu dùng kem Tokalon (không nhờn), là thứ bổ dưỡng cho da để. Thứ kem đó đã giúp cho nhiều thiếu nữ chiếm được tình yêu đương của vị hôn phu mình.

PARIS : F. Maron & Rochet et Co.
65 Boulevard Capotina - HANOI

Coiffure TRAC

86, Rue du Chanvre, Hanoi
Giá đặc biệt 0\$15

Si vous voulez

Bien manger
Bien dormir
Etre tranquilles !

Descendez à

l'Hôtel de la Paix à Hanoi

Vous apprécierez sa bonne cuisine,
ses chambres dans Pavillons
entourés de jardins, ses prix modérés.

Le meilleur accueil est réservé
à la Bourgeoise Annamite

Charles Guillot-Propriétaire - Tél. n° 48

19 HÀNG ĐIỀU MỚI XUẤT BẢN
Nhà in NHẬT-NAM THU-QUẢN đã dọn
về số 19 Hàng Điều - N° 19 Rue des Pipes Hanoi

MỠI CỐ SÁCH

Số 2 Tinh-Dược Giãn-Giải	Giá 0\$50
Số 1 Môn Vô Bi-Truyền Song-Luyện	0\$50
Trọn bộ đóng bìa. Sách dạy đánh Côn (có nhiều hình rõ)	0\$50
Trọn bộ đóng bìa. Sách dạy đánh kiếm (có nhiều hình rõ)	0\$50

Ở xa gửi mua thêm tiền cước. Thư mandat đi :

NHẬT-NAM THU-QUẢN, 19 Hàng Điều Hanoi

Anh Sáng

(Tiếp theo trang 8)

ĐOÀN ANH SÁNG chiêu tập một ban Kiểm soát tài chính

Điều lệ đoàn Anh Sáng khoản 28, định rằng:

Đại hội đồng bầu lấy một ban gọi là ban Kiểm soát tài chính. Ban này gồm có một trưởng ban, một thư ký và bốn hội viên.

Thời hạn làm việc là một năm. Ban đó chuyên việc kiểm soát các khoản chi thu và quỹ của hội.

Vi trưởng ban phải chiêu tập hội đồng một tháng một lần để khám quỹ hội; khám xong phải lập biên bản để lên ban trị sự. Trước kỳ Đại hội đồng phải làm tờ trình công việc của mình (về việc khám quỹ và soát các tài sản của hội) trong năm vừa qua. Ban đó phải gửi tờ trình cho ban trị sự một tháng trước kỳ họp Đại hội đồng.

Trước khi đến khám quỹ, ban đó phải báo cho thủ quỹ biết trước hai ngày để viên này sửa soạn công việc cho tiện việc khám xét.

Khi khám quỹ thấy thiếu tiền mà lại ngờ đi không báo cho ban trị sự biết, sau này nếu việc thiếu tiền phát lộ ra, thì ban đó cũng phải chịu trách nhiệm liên can như viên thủ quỹ biển thủ.

Nếu một viên trong ban trị sự thấy thủ quỹ lạm tiêu tiền quỹ hội thì phải báo ngay cho ban trị sự biết và bắt viên thủ quỹ phải bồi trả ngay số tiền thiếu. Còn như quỹ hội thì phải lấy lý ngay để giao cho Phó thủ quỹ giữ tạm.

Đại hội đồng theo lời quyết nghị của Ban quản trị (xem bản tuyên cáo đăng ở Ngày Nay số 91) hoãn đến cuối năm 1938.

Bởi vậy, Ban-Kiểm-soát, do Đại hội đồng cử ra, chưa thể chính thức thành lập được. Tuy nhiên, muốn chứng minh mọi khoản xuất nhập của quỹ đoàn, chúng tôi dự định chiêu tập « Ban Kiểm soát tài chính tạm thời », làm việc từ nay đến kỳ Đại hội đồng, cuối năm 1938.

Vậy trong số các ban chủ trì hội viên ở Hanoi, có bạn nào thông thạo về khoa kế toán, xin nhận giúp cho. Các bạn sẽ biên thư cho Hội đồng quản trị trước ngày 10 janvier 1938.

Xin các bạn nhớ đầu tên, đừng để ngoài phong bì, ở đây chỉ biên văn tắt: « Thư nhận vào ban kiểm soát tài chính ».

Sẽ gặp thăm, nếu số các bạn ghi tên quá năm người.

Hội đồng quản trị họp ngày 10 janvier sẽ lập danh sách và tuyên bố kết quả.

Ba tờ giấy
ủy quyền mất

THỦ QUỸ đoàn Anh Sáng có giao giấy ủy quyền cho những hội viên có lòng nhiệt thành đi mời hội viên.

Hiện đã trả lại cả cùng với số tiền thu được.

Riêng chỉ có ba bạn:
Phạm Cao Khôi ở 19, phố Antoine Bonnet, giấy ủy quyền số 164.
Vũ Văn Cầm ở 28, phố Sinh từ, giấy ủy quyền số 122.
và Hiếu sách Bắc-Hà ở 55 phố Cửa Đông, giấy ủy quyền số 73 có giấy khai là đánh mất tờ ủy quyền và cam đoan rằng chưa nhận tiền của ai.

Vậy ba tờ ủy quyền số 164, 122 và 73 không có giá trị gì nữa.

Ngày « ANH SANG » và bữa tiệc trà

TRONG phương pháp hành động của các hội, ngày Anh Sáng là một công việc mới; có lẽ từ trước đến giờ chưa có hội nào dùng cách đó để mời hội viên. Nhờ có các bạn trẻ hết lòng hết sức nên việc mới ấy đã có kết quả tốt đẹp và đã đem lại một hy vọng; ngày Anh Sáng sẽ có thể tổ chức ở khắp các tỉnh trong nước, và năm này sang năm khác.

Vi là việc mới nên chúng tôi cần phải kiểm điểm lại cách tổ chức để thu lấy kinh nghiệm; giữ lại và làm lớn lên những cái hay, bỏ đi những sự khuyết điểm. Bữa tiệc trà ngoài ý nghĩa kỷ niệm ngày Anh Sáng, còn có một ý nghĩa nữa là để các ban ủy viên trao đổi ý kiến về cách tổ chức ngày đó.

vi không muốn làm hao hụt quỹ đoàn, nên một bạn hảo tâm trong ban trị sự đã bỏ tiền riêng ra chịu hết các khoản phí tổn về bữa tiệc trà đó.

CÁI CHÍNH

Kỷ trước có đoạn in lầm, vậy xin cái chính:

• Ông Thống sứ ra về. Hội viên

giơ tay chào theo lối Anh Sáng. Ông cũng chào lại theo lối Anh Sáng. Nhân tiện xin giới thiệu cùng các

CHÀO ỦNG HỘ

ban hội viên lối chào Anh Sáng: giơ bàn tay lên và xòe thật rộng năm ngón tay như hình mặt trời với năm tia sáng. Chào thường: giơ

CHÀO THÂN THIỆN

bàn tay ngang tay. Chào ủng hộ: giơ hẳn bàn tay lên cao (lúc đồng người).

Đoàn Anh Sáng

Chung quanh cuốn Lạnh Lùng

(Tiếp theo kỳ trước)

Tập Văn Nghệ

Một vụ án không đáng có: Vụ án Lạnh Lùng. Cái lập trường của nhà phê bình Trương Tửu không vững vàng gì cả. Chỉ ở dưới chế độ phong kiến, người đàn bà góa trẻ tuổi mới phải ở vậy để suốt đời thờ chồng nuôi con.

Ở dưới chế độ theo xã hội chủ nghĩa, những tình trạng đau đớn ấy mới không làm gì cả nữa. Ông Trương Tửu thiên về tả, sao lại chạy đi phân đôi một người muốn cách mệnh xã-hội như ông Nhật Linh.

Lúc ông Trương Tửu kết án quyền bằng cách bắt Nhung Lạnh Lùng phải ở vậy, ông đã dựa theo nền luận lý phong kiến, tuy ông là người khuynh về tả. Một cái luận điệu như thế không được thành thực.

Muốn đồng ý với ông Trương Tửu, phải đi ngược thời gian lại. Muốn hiểu ông Nhật Linh, phải chịu khổ sống thêm,

Thúc Tề
(Văn Nghệ tập 5).

Bảo Tinh Hoa

Có một điều không ai ngờ là chính ông Trương Tửu đứng lên đầu tiên kết án Lạnh Lùng, ông Trương Tửu có cảm tình với quần chúng lại là ông Trương Tửu ghét những tư tưởng bác ái, muốn giam Nhung vào trong đời góa bụa đau khổ.

Đón phong trào mới, ông muốn tìm một con đường mới. Vô tình, ông lại dựa theo lối cũ.

Nguyễn Trương Ngọc.
(Tinh Hoa số 9.)

TRUNG - NHẬT CHIẾN - TRANH

Độc giả muốn rõ thời-cực nước Tàu gần đây và ngôi lửa chiến-tranh vì dân bồng nà, thì nên xem tập nhất-kỷ « 15 ngày bị bắt ở Tây-An-Phủ », chính tay ông TƯỜNG-GIỚI-THẠCH chép ra và những sự khốn khổ của bà TÔNG-MỸ-LINH. Một tay bà đã giúp tan được cuộc nội loạn ở Tây-An.

1) TƯỜNG-GIỚI-THẠCH — Nhất-kỷ 15 ngày bị bắt ở Tây-An-Phủ. Giá bán Op20.
2) TÔNG-MỸ-LINH — Những kế hoạch để khởi sự ra cuộc lưu huyết ở Tây-An-Phủ. Giá: Op22

3) TRUNG NHẬT CHIẾN TRANH Mỗi tuần lễ ra hai kỳ — Mỗi số Op03
Năm năm: 1p50 — một năm: 3p00 ĐỒNG TÂY BẢO xuất bản rất có ảnh hưởng mặt thiết thời cực — Hiện đã có ngót 2 vạn độc giả hoan nhiên.

4) ĐỊA ĐỒ TRUNG NHẬT CHIẾN TRANH — Giá Op08 một tờ.
ĐỊA ĐỒ THƯỢNG-HẢI CHIẾN TRANH — Giá Op10 một tờ.

Các ngài coi việc « Trưng Nhật chiến tranh » muốn biết một cách rõ ràng những nơi quân trong nước Tàu, nên mua hai bức Địa-Đồ kể trên. Các thứ sách cùng địa đồ kể trên đều có bán tại HIỆU SÁCH NAM-KY, 17, Bđ Francis Garnier ở Hanoi cũng khắp các nhà bán sách trong toàn cõi « Đông-Dương ».

BỘ 0\$50
ra mua một vé số số
SI-CAT
các ngài đã:
1) giúp được dân bị lụt
2) giúp được học sinh nghèo
3) được một chiếc Ô-tô Citroca
kiểu 1937 giá, 3 000\$00
và 200 số trúng.
Xin mua ngay kẻo hết

TRUNG CAT
Trên Chèo Tuyền
P. 20 BẠC AI
Ngựa và trị
CÂM-NHIỆT
CÓ
BAN-TRAI
KINH-PHONG
Thối binh 15 Phúc
BÁN KHẮP NƠI.
NÊ 100 TÔNG ĐỐC PHƯƠNG ChOlen

Cần xuất bản bằng tiếng
LÀNG SA
MỘT NGƯỜI ANNAM
rất
THƯƠNG NƯỚC MINH
lại hoàn nghệch Đại-Pháp:
Lịch sử ông
PHAN THANH GIANG
của
LÊ THÀNH TƯỜNG viết
Cố quan Thống Sứ
YVES CHATEL viết tựa

NGHIỆM HƯT

Tinh ngô giới yên Hồng-Khê số 20 là một phương thuốc cai nhà Đoàn đã thí nghiệm, không có một tí thuốc phiện nào, nên ai cai thuốc phiện cũng bỏ hẳn được, không bao giờ hút lại nữa. Hút nhẹ chỉ hết 1p00, hút nặng lắm hết 5, 6 đồng bạc là bỏ hẳn được. Trong khi uống thuốc cai vẫn đi làm việc như thường, sau khi bỏ hút rồi không sinh ra chứng bệnh gì khác cả. Thuốc nước mỗi chai một đồng, thuốc viên mỗi hộp 0p50. Các ngài cứ dùng nếu sai người xin lại tiền gấp đôi. Vì đã có hàng mấy nghìn người dùng thuốc Tinh-ngô giới-yên số 20 này bỏ hẳn được thuốc phiện rồi.

KHÍ HƯ, BẠCH ĐÁI HA

Các bà thấy kinh tắc đứn sản-môn bằng nước lạnh kinh bế lại thành bệnh ra khí hư, hay là vì sinh đẻ nhiều lần, vì quá tư lự phần nữ cũng thành bệnh khí hư, cũng có ít bà bị truyền nhiễm nọc bệnh tình thành bệnh ra khí hư, ra như mủi, như hồ, như nước gạo, nặng thì nước hồng, đau lưng đau bụng dưới, nổi cục, sưng tử-cung (đần cón) chóng mặt sưng tối mắt. Uống thuốc khí hư Hồng-Khê số 40 trong 24 ồng đồng hồ đỡ hẳn, thường chỉ một hộp là khỏi hẳn, mỗi hộp giá 1p00

NHÀ THUỐC HỒNG-KHÊ

Có danh tiếng đã lâu năm, xem mạch cho đơn bán thuốc bảo chế, học thuốc chôn, có rất nhiều các phương thuốc hoàn tán cao đan gia truyền và kinh nghiệm đóng chai hộp theo phương pháp Âu-Mỹ rất tinh khiết, bán khắp nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mên, chữa các bệnh nguy hiểm của người lớn trẻ con. Có biểu hai quyển sách: **Gia-Đình Y-được** và **Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang** để giúp ích cho mọi người biết rõ các căn bệnh và biết cách tránh các tật bệnh.

Hồng-Khê 88 Route de Hué (chợ hôm) Hanoi, Téléphone 755

ĐẠI-LÝ : Halphong 167 Phố Cầu-Đài; Namđinh 28 phố Bến cũ; Huế Baitien; rue Paul-Bert, Saigon 148 Albert 1er Dakao; Paksé Nguyễn-văn-Cửa Roe Police Bacieu Trang-biêu-Nghĩa; Long-Xuyên Hòa-Thái; Mỹ-Tho Nông-Hoa - Cánhơn Nguyễn-văn-Nhiên; Haidương Quang-Hay; Tuy-Hòa Tân-Trần; khắp năm sừ trong rồi Đông-Pháp có tới trên 100 nhà đại-lý; nhưng nhà buôn có tin nhiệm đều có bán thuốc Hồng-khê, xin các ngài gần đây mua đây cho tiện, nếu nơi nào chưa có xin viết thư về 88 Phố Huế Hanoi, mua thuốc theo cách lĩnh hóa giao ngân.

SÂM NHUNG BẠCH BÒ

Đàn ông tinh khí loãng, dương sự kém, đàn bà kinh nguyệt không đều, màu sạm, là những biểu trạng của sự suy nhược trong thân thể mà nguyên nhân là tại thận hư và bộ máy sinh dục có bệnh, nên đàn bà thì oán sáo không sinh ra được con-cháu để khai thông kinh huyết, đàn ông thì dịch hoàn không chế tạo ra được tinh khí (dương không cương, nên đã có vị bác học tìm ra phép tiếp hạch của loài vật cải lão hoàn đồng cho người ta. Phương thuốc Sâm nhung bạch bò của nhà thuốc HỒNG KHÊ này lấy tinh chất ở sinh-dục-hạch của các loài vật rất mạnh chế luyện với sâm nhung và các vị thuốc linh nghiệm, nên uống vào nó dẫn ngay đến bộ máy sinh-dục của người ta làm cho trẻ lại khỏe ra như người được tiếp hạch. Đàn ông thì trắng đờng và tinh khí đặc, đàn bà diện kinh và huyết tốt khỏi được tất cả các bệnh do thân hư mà sinh ra khỏi được các bệnh bởi kinh nguyệt bất điều mà có. Thật là một thứ thuốc bổ xưa nay chưa từng có. Thuốc bổ ngày kiến hiệu ngày có thể trông thấy được, vì chỉ dùng hết một hộp đã thấy tinh đặc và kiên, huyết tốt và kinh điều ăn ngon miệng, ngủ yên giấc và tinh thần minh mẫn sáng khoái lạ thường.

Mỗi hộp giá 1p.00. Đàn ông dùng thứ bạc sấp vàng; đàn bà dùng thứ bạc sấp trắng, cách dùng thuốc có nói rõ trong đơn ở hộp thuốc.

THUỐC LẬU HỒN-KHÊ SỐ 30

Vì đi lại với người có bệnh lâu bị lây, có khi tại mình rước say quá, nhọc mệt quá, hay là tại người đàn bà có bệnh khí hư, có kinh nguyệt mà mình mắc bệnh đàn lâu, ở trong đường tiểu tiện có mủ chảy ra, có người đi tiểu tức buốt, có người bị sưng lèn, có khi ra máu nữa, lại có người không sao cả, chỉ thấy có ứ mủ chảy ra thôi, không có mủ mả hay đã lâu dùng thuốc lâu Hồng-Khê số 30 đều khỏi cả, nhẹ chỉ vài hộp là khỏi dứt. Thuốc dễ uống không công phạt, đi làm việc như thường, không hại sinh dục, không phạm thai, đàn bà chữa, có bệnh dùng cũng khỏi. Mỗi hộp giá 0p60.

Bệnh giang-mai, phá lở phát ngoài, đau sưng rất thối, ứ tại mở mắt phát mủ đay ra mào gà hoa khế uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 nhẹ chỉ 2 hộp khỏi hẳn. Bệnh da ngứa hiểm đứn đứn cũng có thể cải tử hồi sinh được. Không hại sinh dục, không công phạt, uống thuốc đi làm việc như thường. 8i bệnh Hà-cam (chancre mou) cải tử ở chỗ hiểm không thối, uống thuốc này càng mau khỏi. Mỗi hộp giá 0p60.

*Nếu muốn xem tài-lợi,
vận-hạn cuối năm... thì gửi
ngay chữ ký
tuổi và ngàn phiều 7 hào cho*

Professeur
Khanhson

36 Jambert
HANOI

*sẽ rõ hệt dĩ-vãng hiện-tại
và tương lai...*

Thuộc quyền

MELIA

Chè tạo ở bên ALGER
 Ai cũng đều công-nhận
 là ngon hơn
 các thứ thuốc khác

Gói giấy vàng (S.A.C.M.A.) 20 điếu 0\$12
 Gói giấy trắng (BA-SAO) 20 điếu 0.05
 Gói giấy đỏ (MARINA) 20 điếu 0.05

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Co Ltd

18, Bd Đông - Khanh — Hanoi

BIỂU KHÔNG

nhiều hộp đựng phân tuyệt đẹp!!!

Nhân dịp hội chợ Haiphong, kính mời chư quý vị
 nhớ ghé lại gian hàng số 81 của nhà thuốc *Võ văn
 Vân Thudaumot*. Ở đây có trưng bày đủ các
 thứ cao, đan, hoàn, tán, dược tửu, dược dầu do y
 học sĩ Nam kỳ là ông *Võ văn Vân* bào chế, rất hợp
 vệ sinh và hiệu nghiệm cấp kỳ không kém chi *Au Mỹ*
*Trong mấy ngày hội chợ quý vị nào mua từ 1\$00 trở
 lên, sẽ được tặng thêm một hộp đựng phân bằng Nickel
 rất đẹp kiểu tân thời*

CHI CUỘC BẮC-KỲ: Hanoi, 86 Rue du Coton, 11 Rue des Caisnes. Tél. 98 — Haiphong, 75 Paul Doumer
 Tél. 248 — Haiduong, 17A Maréchal Foch — Hadong, 27 Bd de la République.
 TỔNG ĐẠI LÝ VINH: Thiên Dân Thư Quán, 39 Maréchal Foch.